

Četvrtak, 11. maj 2006.

Svedok Dragan Vezmarović

Svedok Dragi Vukosavljević

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.36 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Dozvolite mi da vas podsetim da je izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja i dalje na snazi. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro jutro, poštovani Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, dobro jutro. Kad sam čitao jučerašnji transkript, video sam da je stvarno bilo dosta intervencija prevodilaca, i sebe smatram prilično odgovornim za to što nisam zaista dovoljno obraćao pažnju. Molim vas da sačekate malo i vi iza mog pitanja. I ja ću da smanjim brzinu. Vi ste opisali tužiocu, kada ste svedočili prvog dana, da ste primetili da među tim zatvorenicima... govorimo sve o 20. znači, da ne bude zabune... bilo ljudi koji su imali zavoje, i opredelili ste se da ih je po vašoj proceni bilo otprilike 70 posto onih koji su imali... neke tragove... takve vrste. Pa vas je pitao tužilac decidirano da li im je ukazivana neka medicinska pomoć. Vi ste rekli da nije. Moje pitanje je sledeće: Da li ste vi ili vaši vojnici proveravali u tom periodu, dok ste bili tu u hangaru, da li se radilo o stvarnim povredama ili prikrićenim, i da li se bilo ko od tih zatvorenika obratio vama i vašim vojnicima, tražeći neku medicinsku pomoć, tada u tom periodu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, od trenutka kada sam stigao do trenutka dok se nisam povukao... niko, kol'ko se ja sećam, nije tražio, i ako je tražio, to je... pomerenom znači, za jedan drugi period. Ali, mislim da niko nije tražio dodatnu neku medicinsku pomoć, niti smo proveravali o kakvim vrstama povreda se eventualno radi. Znači... ja sam ih jednostavno preselio na jednu stranu, pokušao da obezbedim i kažem... sve te dalje akcije koje sam planirao da uradim... nisu urađene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe ste opisali da ste onda uz vašu saglasnost, pustili u grupama da ulaze ti lokalni, da ih ja nazovem, ili teritorijalci, da su ih posmatrali, rekli ste da su i dobacivali, da je bilo psovki i tako dalje, pa sam iz toga zaključio da ste čuli njihove komentare. Moje pitanje je sledeće: Da li ste pri tom, kada su ih ti lokalni obilazili, čuli komentar da za nekog od ovih, da smatra da se prikriva sa zavojem, da nije u stvari ranjenik? Da li ste takav komentar čuli tokom tog perioda?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... ne sećam se šta je ko izgovorio. Nisam ja... kako da kažem, razgovarao s njima, prisluškiavao, nego sve je to bilo... u

nekom prolazu. Znači, ako bih nešto i čuo, čuo bih možda početak ili kraj neke priče, znači nije... razgovor tek'o sa nekim od njih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vratću se sada, kažem, na završne... na završni deo vašeg svedočenja, ali ću vam postaviti još nekoliko pitanja vezano... pred ta završna pitanja, vezano za ono o čemu smo... juče... razgovarali i o čemu sam vas ispitivao, a vezano za one propise. Možete mi vrlo kratko odgovarati. Sad: Da li se slažete sa mnom da osnovu... da na osnovu "Pravila službe vojne policije" koji smo čitali, vama kao komandiru samostalne čete vojne policije... mogao i trebao komandovati isključivo komandant vaše brigade? Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite na osnovu Pravila službe, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To sam vas i pitao. Da li je na osnovu Pravila službe vama mogao da komanduje... i starešina iz vaše brigade stariji po činu i položaju, ali samo po posebnom ovlašćenju komandanta brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko se ja sećam Pravila službe i onoga što sam ja učio... jedinicom čete vojne policije mogao je da komanduje znači organ bezbednosti, kol'ko se ja sećam. Ali to, kol'ko se ja sećam, nije mogao da preuzme takvu ulogu, recimo... komandir veze ili inženjerije ili šta ja znam. Koliko se ja sećam. Što ne znači da se dobro sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti sa mnom, da svako naređenje koje vam nije izdao komandant brigade, koje vam nije izdao komandant brigade - govorim o naređenju... niste bili dužni da izvršavate dok ne dobijete saglasnost komandanta brigade... pretpostavljenog vašeg?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da ste mnogo široko postavili pitanje. U principu, ne bi rekao da, da ste u pravu. Znači...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, pitaću vas...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... ja sam... zašto kažem? Zato što... kada bi me pozvao... neko na intervenciju zbog problema sa vojnikom, ja sam odlazio... i mimo naređenja... komandanta. Znači, dosta je... široko.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad postoje problemi sa vojnikom, to je vaša redovna dužnost, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opisali ste kako ste u određenim situacijama dobijali informacije od dežurnog u četi, a takođe ste rekli da ste dobijali i naređenja od dežurnog u brigadi. Da li ćete se složiti sa mnom, da je dežurni u brigadi ili dežurni u četi mogao samo vama da prenese informaciju o naređenju od pretpostavljenog?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li sam to juče ovaj, uspeo da, da, da objasnim ali... ovo što me sada pitate je praktično ono što piše u Pravilu službe, i kako bi to eventualno to trebalo, i kako smo eventualno to radili... u, u... na nekim vežbama. Međutim, i te vežbe i ovo Pravilo službe, ako ćete da se složite sa mnom je pisano po principu odbrambenog rata... i eventualnog agresora "plavog". Ovog puta smo bili u jednoj sasvim drugoj situaciji. Ovog puta smo imali realnost, ovog puta smo imali to što smo imali. Uz poštovanje pravila koje je postojalo, morali

smo da sve ostalo uradimo onako kako smo znali. Ali nijednog trenutka ipak nismo izlazili iz pravila... Ako primenite sva načela koja starešina mora da ovaj, uradi... Jedno od tih načela je i njegova... odlučnost... njegova mogućnost da u određenoj situaciji proceni to, i uradi onako kako misli da je to najbolje. Znači... mislim da, da, da... ako hoćete da se držimo Pravila službe striktno, nije bilo primenljivo na terenu... u potpunosti... u svim elementima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste podnosili izveštaje vašim nadređenima, kada se odstupalo od onoga što je predviđeno pravilom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vam juče rekao, ja sam počeo da pišem izveštaj, znači pošao sam... pokušao da poštujem ta neka pravila. Međutim, ispostavilo se da to nije izvodljivo raditi svaki dan zbog obaveze i zadataka koji su bili prisutni, i ti izveštaji su u početku išli svaki dan, pa možda svaki drugi dan, pa... znači, dva izveštaja za jedan dan... u jednom danu, sa zakašnjenjem, da bi se kasnije izbacili. Mislim da smo ponovo počeli da pišemo... da sam ponovo počeo da pišem izveštaj... pred kraj mog odlaska, znači kad sam već bio u kasarni. Ali opet... tad... zato me stalno zbunjujete, pozivajući se na Pravilo službe, kad je dolazio potpukovnik Vojnović, ovaj, Jeftić, opet je on bio... oficir sa kojim sam ja komunicirao, koji me je usmeravao, i koji mi je... na neki način izdavao naređenja, uključujući i obavezu da... pišem kad pošaljem patrolu - gde sam je poslao, sa svim elementima koji su potrebni...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:...za, za... patrolu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...da vas prekinem. To, to je sve u redu što ste rekli i uglavnom smo čuli, ali samo mi konkretno odgovorite: Ako ste primetili da odstupate od pravila, da li ste o tome napravili izveštaj, usmeni ili pismeni? Samo mi to kažete: da ili ne?

TUŽILAC MOORE: Svedoku bi trebalo dozvoliti da odgovori na pitanje, a ne da se ograničava samo sa da ili ne.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam i hteo inače da vam kažem da... mislim da nijednog trenutka nisam odstupio. Znači, nisam podnosio izveštaj, jer sam bio ubeđen da radim ispravno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vama je sigurno poznato da je po Pravilu službe predviđeno da ako se izmeni odluka pretpostavljenog od strane njegovog nadređenog, da taj njegov nadređeni pretpostavljeni mora o toj izmeni odluke da obavesti onoga koji je prvobitno izdao. To je Pravilo 41 Pravila službe oružanih snaga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Imate još jednu stvar, a to kaže – inicijativnost. Zbog složenosti problema na terenu, može da promeni način, znači, starešina može da promeni način izvršenja zadatka, ali ne i cilj. Ako sam se držao toga, onda mislim da je bilo sve u redu. Citirao sam vam nešto...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odično.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: ...što sam učio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo, da li o tome odmah obavestavate pretpostavljenog?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kažem vam, ako vas interesuje da li sam pogrešio, pa ga izvestio, znači, nisam grešio. A ako mislite da li sam zbog toga što... jer, nikada starešina ni ne izdaje, kako da kažem... zadatak u smislu da li ću da povedem prvo odeljenje na zadatak ili drugo odeljenje, da li ću uraditi to ovako ili onako. Znači, dobijem naređenje da uradim nešto, i kad je to urađeno, onda je sve u redu. Ako se razumemo - šta me pitate i šta pokušavam da vam kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kapetan Karanfilov je bio starešina koji je imao isti čin kao i vi, i nije bio na većem položaju, jer je on bio referent bezbednosti... i nije bio iz komande vaše brigade, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: On po svim pravilima, to je moja tvrdnja, vi kažete posle da li se slažete sa mnom...

ADVOKAT LUKIĆ: Aha, loše je ušao odgovor. Svedok me ispravio. Svedok je rekao na stranici 6, red 23 - "Da".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite da li grešim ako tvrdim da on po svim pravilima i propisima nije bio ovlašćen da vam izda naređenje za povlačenje dana 20. novembra iz hangara na "Ovčari"? Da li grešim? Kažite mi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mogu da kažem, mnogo grešite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja tvrdim da vi niste smeli da napustite hangar, dok o tome što vas... navodno Karanfilov vama govori, ne obavestite Vojnovića, i zatražite od njega saglasnost, jer je on izdao naredbu da se tog dana - vaša četa uputi na "Ovčaru". Da li grešim?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako prihvatim da sad i ja znam da je... znači, tad nisam znao... ovaj, da je potpukovnik Vojnović izdao zadatak i ako prihvatim da je Karanfilov meni prezentovan kao čovek koji je zadužen za neke stvari, inače nisam znao tačno, ovaj, odnosno izgovoreno mi je tačno ko je i šta je, sa kojom funkcijom, ovaj... apsolutno sam mogao da poslušam naređenje kapetana Karanfilova, čak i da je bio u činu potporučnika, nižem od mog.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sad ćemo da se vratimo na činjenice. Na pitanje kolege Vasića 9. maja, znači to je bilo pre dva dana, vi ste... kada vas je on pitao, da li ste po povratku u Negoslavce možda Dragija, odnosno Dragog Vukosavljevića obavestili o tome šta se desilo, vi ste odgovorili doslovce: "Dragi Vukosavljević, koliko ja znam, ali se ne sećam precizno, on je bio prisutan tamo". E sad, moje pitanje – nisam razumeo taj odgovor. Šta mislite pod tim "tamo" - u Negoslavcima ili na "Ovčari"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja se ne sećam ko je sve od starešina bio i od vojnika bio prisutan na "Ovčari"... 20. uveče. Rekao sam vam, kad sam se vratio, da sam svratio u komandu. Koga sam video, kome sam izgovorio šta, ne sećam se. A... odgovor juče je pozivao se na to da sam saznao da je Dragi bio na "Ovčari". Znači, sve je znao isto što i ja. Čak su mi sugerisali da mi je i on isto rek'o da sad... trebam da, da, da... povučem... policiju, znači da... Ali toga se ne sećam. Znači, ovo što sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O tome ćemo sada malo da...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... rek'o - toga se ne sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O tome bih ja sad postavio par pitanja, na osnovu činjenica koje sam pročitao u vašim dosadašnjim izjavama. Sledeće pitanje: Šta vi kažete na moju tvrdnju da je vama naredbu za povlačenje dao kapetan prve klase, načelnik bezbednosti 80. brigade Dragi Vukosavljević? Da li je to moguće?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovo ne slušam prvi put što ste sada izgovorili. Znači, nisam to samo čuo od vas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... Ali Sud sluša?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I ja sam... aha... u redu, u redu. Nego hoću da kažem, da ne slušam prvi put taj podatak i opet kažem, ne sećam se tog detalja... da... da... da mi je on to izdao, i da sam ja, ovaj... po njegovom naređenju, znači po njegovom naređenju ne, ali kažem, po naređenju kapetana Karanfilova sam povukao četu... što ne kažem da nije i kapetan Dragi... isto izgovorio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta isto?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ovo što ste rekli, znači da se povuče četa vojne policije. Ali se ja toga ne sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li sada pogledati deo vašeg svedočenja sa transkripta sa beogradskog suđenja, 29. deseti 2004. godine. Stranica je 66.

ADVOKAT LUKIĆ: Engleski transkript je stranica 65... Ja moram da zatražim u tom smislu jednu malu instrukciju Suda. Ne želim da napravim neki propust ili neku stvar koja se ne bi dopala tužiocu. Naime, odgovor svedoka koji ću svakako predočiti, prethodi mu pitanje... sudije, a u pitanju sudije se predočava šta govori drugi svedok, što je inače po našim propisima dozvoljeno, a znam da... Da li, da li da dam direktno samo... da mu predočim odgovor, ili mogu da pročitam i pitanje Suda? Ja sam vama časni Sude, obeležio to, kad sam vam dao primerke tog dela, koji mislim da pokažem svedoku.

TUŽILAC MOORE: Pre nego što moj uvaženi kolega to učini, prvo da ja probam da pronadem šta to tačno on želi da kaže, pa da vidim da li imam prigovor.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako nije problem da čujem ponovo stranu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stranica je 66 BHS-a.

ADVOKAT LUKIĆ: A engleska je verzija stranica 65, i to je pitanje, ne smem decidirano da kažem, jer se baš pominje ime, pitanje predsednika Veća, koje počinje... u 15 redu. Vidite da se pominje iskaz. Tada sudija citira iskaz jednog svedoka, pa u tom smislu: da li mogu da predočim svedoku i pitanje... zbog konteksta odgovora?

TUŽILAC MOORE: Ja prigovaram da se ovo pitanje formuliše na način na koji to namerava moj kolega. On naravno ima pravo da postavi pitanje generalno formulirano. Međutim, po mom mišljenju, mislim da nema pravo da se sada oslanja

na nešto što je, po svemu sudeći, iskaz jednog svedoka koji nije svedočio pred ovim Sudom. Ja mislim da postoje načini da se to elegantno zaobiđe.

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku moj problem je to da imam ovde stranicu teksta na kojoj postoji mnogo pitanja i ne znam na koje pitanje vi tačno mislite?

ADVOKAT LUKIĆ: To je znači... To je obeleženo u primerku koji vi imate kod sebe, obeleženo kao drugi odlomak, znači, jedan veliki...

SUDIJA PARKER: U mojoj kopiji je obeleženo pitanje na neke dve trećine stranice. Da li je to...

ADVOKAT LUKIĆ: Upravo.

SUDIJA PARKER:... "pitanje i odgovor"?

ADVOKAT LUKIĆ: Da li mogu pre odgovora, koji bih predočio svakako svedoku, da li mogu da mu pročitam i pitanje, jer ovo što sam i očekivao da će reći gospodin Moore, tu se citira iskaz činjenice drugog lica?

SUDIJA PARKER: Molim vas, to sad prvo moram da pročitam.

Čini mi se, gospodine Lukiću da je tu izneto više stvari koje su predočene tom svedoku i to, kako izgleda, od strane predsedavajućeg sudije. Dakle, ne radi se samo o jednoj stvari. Bilo bi umesno, po mom mišljenju, da vi obradite one stvari za koje mislite da su važne, a pre svega, da ih vi sami predočite svedoku. Vi ste to delimično učinili, koliko se sećam iz vašeg unakrsnog ispitivanja pre par minuta, ali možda ne u potpunosti. Bar sudeći prema tim odgovorima, ukoliko dobijete odgovor tipa, na primer, da je njemu Karanfilov rekao da se povuče, dajem vam to samo kao ilustraciju, možete dakle da ga pitate: Da li ste vi na suđenju rekli to i to - da nije Karanfilov. Znam da se to ne nalazi ovde, ali pokušavam da nađem neki način da vam pomognem, da vidite kako dalje treba da nastavite. Ako kaže: Ne, ja to nisam rekao u Sudu - vi onda možete da mu pokažete taj odgovor u transkriptu, gde je zapisano da on to jeste rekao, a ne da mu predočavate ceo pasus. Taj postupak verovatno ćete trebati da ponovite nekoliko puta, bar za dva ili tri od ovih stavova koji su iznešeni. Da li je to dovoljno jasno? Gospodine Moore, pretpostavljam da ovo zadovoljava i vaš prigovor?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, nadam se da nećete da mislite da je neumesno s moje strane na bilo koji način, ali...

SUDIJA PARKER: Ono što ja mislim nije od presudne važnosti, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE:... ako mogu samo da kažem da moj uvaženi kolega gospodin Lukić može da postavi pitanje na način gde ne moraju da se pominju imena. Na primer, da li je tačno da vi znate da je neki drugi svedok rekao X i Y? - a on može onda da odgovori na to. Prema tome, ne mora on da daje ime svedoka. I ukoliko to tako uradi, onda može potpuno da se pozabavi tom temom na najdirektniji mogući način. Časni Sude, ne želim da kritikujem, ali to je... ovde se radi skoro o čitavoj stranici, i uveren sam da moj kolega ne želi da se to uzme izdvojeno.

SUDIJA PARKER: Vi se bavite delom ovog procesa o kome ja nisam ovde govorio. Mene najpre interesuje da se utvrdi da postoje te teze koje smo već...

TUŽILAC MOORE: Svakako.

SUDIJA PARKER: ... pomenuli. Ako možemo onda da dođemo do pitanja. Da li ste svesni svedočenja, to je sasvim drugačije od svedočenja drugih svedoka, tako da i to može da se obradi kao tema, takođe.

TUŽILAC MOORE: Svakako.

SUDIJA PARKER: Pri kraju, može da postane korisno i praktično da se ceo taj pasus onda predoči svedoku, ali ne dok ne vidimo kako će ove prethodne faze da prođu.

TUŽILAC MOORE: Svakako.

SUDIJA PARKER: Prema tome, gospodine Lukiću, sada ste dobili instrukcije sa svih strana.

ADVOKAT LUKIĆ: Stalno nešto novo učim, i to je dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vežmaroviću, vama su postavljena, malopre ste rekli, razna pitanja u raznim postupcima. Vi tvrdite da je vama naređenje o napuštanju hangara dao Karanfilov. Vi ste pitani u raznim postupcima da li je moguće da vam je to naređenje izdao i Dragi Vukosavljević. Vi ste rekli da se ne sećate, ali da je moguće da je i on to rekao. Je li to suština, da kažem, pitanja i odgovora oko te konkretne činjenice bila do sada?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ja mogu samo kratko. Znači... naređenje i moje izvršenje je od strane kapetana Karanfilova. A ovaj drugi deo, znači, bazira na tome što sam ja to saznao, znači, ne sećam se... ali evo, kao što sam i sada imao prilike da vidim, i onda sam čuo, da je to neko drugi još čuo i video... Ali se ne sećam tog detalja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neko drugi čuo i video da vam je to rekao Dragi Vukosavljević, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad moram... Neću vam predočavati ovaj deo teksta... koji je bilo pitanje, ali moram da vas pitam sledeće: Vi ste ovde par dana, kada ste svedočili, nekih detalja se setili, kada vas je neko na to podsetio. Konkretno, tužiocu ste odgovorili, kad vam je Novica Trifunović rekao da ste prethodni dan išli, odnosno tog dana išli u Nijemce, da ste se onda iz razgovora sa njim, da ste se vrlo detaljno setili: da ste išli u Nijemce, da je on išao sa vama, da ste nosili plate za vojsku. Znači, Novica Trifunović vam je u tom smislu osvežio pamćenje, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Opet moram ne samo sa "Da". Znači, detalji koji su bili na tom, u tom odlasku, znači nošenje novca i ovaj... to je znalo samo nas par ljudi. Ako je jedan od njih on, znači apsolutno je bio prisutan. I zbog toga sam prihvatio celu tu, to podsećanje kao tačno i ispravno, jer se ja nisam sećao

datuma tačno kada smo to radili. On se seća tačno datuma, i ja sam prihvatio znači, samo datum... odlaska u Nijemce.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ako vas je Trifunović Novica podsetio na taj odlazak u Nijemce, da li ste u razgovoru s njim... da li vas je podsetio da je stajao ispred hangara kad vam je Dragi Vukosavljević preneo tu naredbu? Da li ste se setili toga? To je moje pitanje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam vam već odgovorio. Ne sećam se tog razgovora između mene i Dragija.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo samo ovaj... neću uopšte ovaj citat veliki da... da ne bi moj kolega tužilac smatrao da time želim da uvodim iskaz drugog lica, nego ću sad samo pročitati šta ste izjavili na stranici 69, engleska verzija 68, donji deo - pred kraj... desetak redova pred kraj te stranice. Svedok Dragi Vezmarović: "Kada sam dobio naređenje da povučem vojsku, ja sam povukao vojsku, i to je potpuno bilo dovoljno što mi je rečeno". Sudija, predsednik Veća: "Dobro". Svedok Dragan Vezmarović: "Od lica koje je moglo to da mi izda, znači, lice koje je to moglo. To je mogao, ja ne isključujem mogućnost da mi je to rekao Dragi, Karanfilov, da su mi rekli i jedan i drugi". Kad ste rekli "Dragi", mislite na Dragija Vukosavljevića, to ne stoji u transkriptu, ali to je nesporno. Ponovo vas pitam, na osnovu ovoga što ste tada rekli, pre godinu i po dana...

TUŽILAC MOORE: Ne, ne, ne. Izvinjavam se. Bojim se da se ovde radi o namernom iskrivljavanju datog iskaza. Žao mi je što ovo moram da kažem, ali je očigledno da se o tome radi. Moj uvaženi kolega nije pominjao druge odgovore koji su dati na engleskoj verziji, na 65. stranici, gde gospodin Vezmarović daje vrlo konkretan odgovor kada kaže: "Tako je. Tako je". Govori o istoj stvari. Dakle, ponavljam, ni to nije učinjeno. Moj uvaženi kolega gospodin Lukić, žalim što to moram da kažem, očigledno namerno nije nastavio sa odgovorom na 69. stranici, zato što tu postoji pitanje koje postavlja sudija: "Koje je tačno bilo naređenje kapetana Karanfilova?" a odgovor: "Da se povuče". Svedok je u ovom transkriptu rekao da postoji mogućnost, da je moguće da je Dragi dao isto naređenje, ali on ni na koji način nije odstupio od činjenice da je Karanfilov bio taj koji je izdao naređenje. Moj uvaženi kolega oblikuje pitanja na takav način da zapravo zavodi mog svedoka na krivi trag. To je nekorektno i neumesno.

SUDIJA PARKER: Ja ne mogu da se složim s vama gospodine Moore, da je u ovom slučaju postojala takva namera. Gospodin Lukić je vrlo obazrivo nastojao da postupa u skladu sa uputstvom koje mu je dato od Pretresnog veća. I mislim, ukoliko bi se ovo pitanje malo dalje istražilo, poenta bi se u svakom slučaju videla. Ukoliko ne bi, tada bi Pretresno veće intervenisalo i obezbedilo da se to dogodi. Prema tome, nema potrebe za komentaram. Gospodine Lukiću, možete da nastavite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo da se vratim na pitanje. Znači, pročitao sam vam ovaj deo teksta sada, koji ste izjavili i to pred beogradskim sudom. Da li i sada stojite pri tome što ste rekli u Beogradu, da ne isključujete mogućnost da vam je to naređenje preneo i vaš načelnik bezbednosti, kao naredbu komandanta, odnosno... ne moram to da kažem, da vam je naređenje za napuštanje hangara preneo Dragi Vukosavljević?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ja uspem da vam odgovorim. Znači, ja sam sad već mnogo toga čuo kao činjenicu, i ja ne bežim od činjenice. Znači, ako neko tvrdi da je bio sa mnom, ja ću da je prihvatim, iako se ne sećam. Ako neko tvrdi da mi je nešto rekao, ili da je čuo da mi je neko rekao nešto, ja ću da je prihvatim kao činjenicu. Ali to nije ono što se ja sećam i ono što ja znam. Znači, u tom kontekstu je bio i ovaj odgovor. Prihvatio sam činjenicu da je neko čuo nešto i da ta mogućnost postoji. Ali ne da se ja toga sećam, i ne da sam po tom... po toj priči postupio. Ako sam uspeo da vam odgovorim. Znači...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, nijednog trenutka ni u Beogradu, evo i sad ću ponovo da vam kažem: ni jednog trenutka se ne sećam da sam dobio takvu instrukciju. Ali, ako već par ljudi kaže da je to čulo... i zna za to, ja ne mogu da kažem da to nije istina. Ja se ne sećam - i ako je prihvatim kao istinu. A vi me... i onda su me pitali isto – da li postoji mogućnost da sam to naređenje dobio i od Dragija. Ako njih pet kažu da je bilo takvo naređenje, ja ne mogu da bežim od toga. Ali se ne sećam toga. Znači, ne sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo samo jedna činjenica... činjenično pitanje: Da li se sećate da je ispred hangara, odnosno na obezbeđenju na "Ovčari", to veče s vama bio vojnik Novica Trifunović, i da se s vama vratio u Negoslavce? Da li se toga sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako se ne varam, imao sam pre par pitanja isto pitanje. Znači, ne sećam se ko je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali opet kažem, ako oni tvrde da su bili, i Trifunović kaže da je bio ispred vrata, ja znam da je bilo vojnika ispred. A ko je tačno bio, zaista se ne sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako vam je... ja moram sad da napravim stvarno poređenje s onim prethodnim, neka Sud oceni da li može tako da... da se formuliše pitanje. Ako vam je Trifunović prethodno rekao i podsetio vas... da ste bili u selu Nijemci s njim, da li ste to prihvatili na isti ovaj način? Ako on to tako tvrdi – tako je bilo, kao što je i ovo sad, a da se u stvari ne sećate toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... znači, to su potpuno dve različite stvari. To što je on mene podsetio kojeg datuma smo bili tamo... to je jedna stvar. Ja se ne sećam ni svih detalja odlaska u Nijemce, ni puta, ni povratka, ni.... Ja se čak decidirano ne mogu da... da tvrdim da znam da li sam samo njih dvojicu iz Negoslavaca poveo na "Ovčaru", ili još možda nekog ko je tu bio... pošao s nama. Znači, nečega čega se ne sećam, ja vam kažem, ne mogu da se setim. Ali, ovo je... to što smo bili u Nijemcima je činjenica, i ja sam je prihvatio, jer znam da sam bio tamo, znam zašto sam bio tamo, jedino se nisam mogao da setim datuma. S obzirom da me je on upozorio na datum, a zna sve činjenice koje su vezane za Nijemce, onda sam prihvatio, kažem vam, datum. A to, da li je vojnik stajao taj ili onaj, da li je ovaj bio levo ili desno, zaista ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je sledeće, idemo dalje: kada je Karanfilov došao i rekao to što vam je rekao, vi se u tom trenutku niste obratili svom komandantu Vojnoviću - da ga pitate da li da idete sa "Ovčare"? Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Opet ne bih odgovorio sa da ili ne. Ni 19. kada sam predao Mitničku grupu, ja se nisam obratio komandantu. Znači, nisam se obratio ni 20., jer sam smatrao da je sasvim dovoljno to što imam starešinu koji je zadužen za neki posao, s njim komuniciram, s njim razgovaram, s njim izvršavam. Ja mogu samo na... posle svih zbivanja da obavestim komandanta šta se događalo, da li je bilo u redu, da li nije bilo u redu. Tako sam ja razmišljao. Znači, ne kažem da je to... u sadašnjim uslovima bilo ispravno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste pred ovim Sudom posvedočili da je Karanfilov ostao na "Ovčari" kada ste vi pošli. To ste izjavili 9. maja na suđenju, stranica 35 radnog transkripta. Jeste li sigurni u to?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, siguran sam utoliko da kad sam spremio vojsku, da je bilo zadnje što... mislim zadnje, tako da kažem... Znači, to je bilo pozdravljanje... znači otpozdravljanje. Znači... u tom trenutku sam ja sedao u vozilo, i javio se da odlazim.

ADVOKAT LUKIĆ: Pogledajmo stranicu 61 transkripta sa beogradskog suđenja. To je engleska verzija, stranica 60. To je prvi odlomak, časni Sude, koji sam vama dao, sa transkripta koji ću predočavati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Predsednik Veća: "Kod istražnog sudije Vojnog suda ste rekli da nakon predaje ovih zarobljenika...", pa citira "Ja sam se sa svojim vojnicima sa tri Pincgauera vratio u Negoslavce. Sa mnom je došao i kapetan Karanfilov", kraj navodnika. To ste rekli kod istražnog sudije Vojnog suda. Vaš odgovor, svedok Dragan Vezmarović: "Moguće, zaista se ne sećam. Da je pošao sa mnom nazad?". Predsednik Veća: "Da je sa vama došao u Negoslavce? Sa mnom je došao i kapetan Karanfilov". Svedok Dragan Vezmarović...

ADVOKAT LUKIĆ: Da. Nije ušlo sa... ponoviću, na stranici 18, stranica... red 9: "Sa mnom je došao i kapetan Karanfilov". Pre toga je trebalo da... Pitanje sudije "Da li je sa vama došao u Negoslavce?"

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaš odgovor: "Nije isključena mogućnost, ali ja se ne sećam nešto. Moguće je". Predsednik Veća: "Dobro, da li vam..." i vaš odgovor: "Ako sam rekao da je došao sa mojim vozilima, to nije sigurno. Sa mojim vozilima se nije sigurno vratio. A možda je pošao u koloni sa njegovim vozilom". To je bio vaš odgovor kada vam je sudija predočio vašu izjavu iz Vojnog suda. E sad, pošto ste ovde pre par dana decidirano rekli da je Karanfilov ostao, pošto ste 1999. godine u Vojnom sudu rekli decidirano da je pošao s vama, pa vam je to predočio sudija, ja vas pitam sad, pred ovim časnim Sudom: da li vi tvrdite da je Karanfilov sigurno ostao na "Ovčari", ili je možda pošao s vama, ili je sigurno pošao s vama?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pokušavam da, da se snađem u tekstu koji ste čitali, ali dobro. Ovaj, mislim da... nigde nisam... nešto drugačije izgovorio nego što, što ste i vi rekli. I evo, opet ponavljam. Znači, otpozdravili smo se, i ja sam pošao. Da li je kapetan Karanfilov pošao za mnom ili ne, znači svojim vozilima, kao što stoji ovde na kraju ovoga što ste citirali ili ne, ja se toga ne sećam. I opet kažem, ono što sam isto znači izgovorio: mojim vozilim on nije pošao, jer je imao svoje vozilo. Da li je ostao, kol'ko je ostao iza... i ja kol'ko se sećam, znači... ali, da li je svraćao u komandu ili nije, zaista ne znam. Ne sećam se. Ali pod tim "ostao"... znači... šta, šta pod tim "ostao" ja podrazumevam. Ja ne mogu da kažem da je on ostao tamo

sat, dva, tri ili pet. Ali je, znači... u trenutku kad sam ja seo u vozilo i ja krenuo, on je još uvek stajao na, na zemlji. Eto, to je smisao "ostajanja". I cela...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I zato ste pred Vojnim sudom rekli da je on pošao s vama nazad?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam pokušao to da pronađem, i ne znam kako sam to izgovorio. Ali vam kažem: znači, u trenutku... on se spremao da pođe. Da li je pošao ili nije, zaista ne mogu da se setim. Ne znam gde je to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ta vaša izjava pred Vojnim sudom...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, ja ne vidim tako konkretan odgovor u tom iskazu koji ste vi pročitali. Naime, vidim samo mogućnost da je možda pošao svojim vlastitim vozilom, da se možda njegovo vlastito vozilo priključilo koloni, a ovaj svedok nije mogao da kaže da se to zaista i dogodilo. Da li je to smisao iskaza?

ADVOKAT LUKIĆ: To je u izjavi pred beogradskim sudom. Ali sad ću mu predočiti deo njegove izjave pred Vojnim sudom, koji mu je tad citirao sudija. Znači, onu najstariju izjavu iz 1999. godine, kad je kako je i on juče rekao, pamćenje bilo najsvežije. Samo da nađem taj deo, oprostite... Evo ga, stranica 5, molim vas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Videli ste verovatno gospodine Vezmaroviću, prvi pasus gore: "Sa mnom je došao i kapetan Karanfilov". Tačka. Ide dalje tekst, možete da čitate, ali suština je da ste decidirano... To je 5. pasus engleske verzije, na stranici 5. Prethodno govorite o napuštanju, i vaša rečenica je decidirana: "Sa mnom je došao i kapetan Karanfilov". E sad, ja vas pitam: da li vam je sećanje 1999. godine bilo svežije u odnosu na događaj?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Sećanje je sećanje. Ja vam kažem opet. Znači, u trenutku kad sam ja pošao, on je ostao. Ovde piše: "Sa mnom je došao..." ne "pošao", ako ja dobro čitam, što ne isključuje mogućnost da je još nešto bilo u kontekstu te rečenice koja nije dobro napisana. Ako se slažete?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moram da kažem da se ne slažem, ali ću to ostaviti za moju ocenu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa "došao"... "došao" i "pošao" je ipak nešto različito.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine, završavam sa mojim unakrsnim ispitivanjem. Dosta smo se, da kažem ovde izrazgovarali i... samo ću vam postaviti dva pitanja za kraj, kao neki zaključak. Ako ste primili naređenja o povlačenju vaše jedinice sa "Ovčare" od kapetana Karanfilova, da li smatrate da ste postupili u svemu kao prvi put kada ste predavali zarobljenike drugoj jedinici, dva dana pre toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam isto mnogo puta ponovio. Od trenutka kada sam došao, do trenutka dok se nisam povukao, mislim da sam preduzeo sve što sam znao i umeo, sve radnje i postupke koje sam znao i umeo, da obezbedim zarobljenike, da dovedem u jedno bezbedno stanje, da je to bilo po mojoj proceni bezbedno, da sam dobio naređenje da se povučem... i da sam se povukao. Ako mislite...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odgovor mi je jasan, ali mi nije, nije...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... u poređenju sa, sa prvom grupom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da. Da li smatrate da ste isto postupili po propisima, kao što ste u... u svemu, kao i prvi put? Eto, to je pitanje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I prvi put sam predao Mitničku grupu kapetanu Karanfilovu na neki način, i drugi put sam predao kapetanu Karanfilovu grupu, ovaj... na neki način. Odnosno, ispred mene je stajao starešina u kojeg... u kojeg ja imam... kako da kažem, mislim, koji je... za kojeg znam da... s njim trebam da... koji... mislim, ne mogu da... da se izrazim. Ali to je starešina sa, sa... mnogo poverenja... s moje strane... jer je prvi posao urađen... kako treba, završeno sve kako treba, i nemam ni jedan jedini razlog da sumnjam da posle 24 sata je to nešto sasvim drugo... ili možda i manje sati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moja teza gospodine Vezmaroviću je sve vreme, kako ste verovatno i приметili, da... to naređenje o povlačenju vama uopšte nije izdao Karanfilov, nego Dragi Vukosavljević. To je moja teza. I normalno, utvrđivaćemo činjenice. Ja sam vam postavio ovo pitanje. Pošto ste rekli da je moguće da vam je rekao i Dragi Vukosavljević, prvo sam vas pitao za Karanfilova. A sad ću da vas pitam drugo. Ako kažete da je moguće da vam je rekao i Dragi Vukosavljević, da li smatrate da Dragi Vukosavljević, ukoliko premesti naredbu svog komandanta, koji je prethodno izdao naredbu da se da obezbeđenje, da li ste onda u svemu postupili u skladu sa propisima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam vas dobro razumeo, ako mi je Dragi Vukosavljević izdao naređenje koje je dobio od komandanta, da li sam postupio po propisu? Ako... ja uspem.... uspevam da, da izgovorim...organ bezbednosti je za mene bio... taj koji je mogao da mi izda naređenje u svakom trenutku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vam zahvaljujem gospodine Vezmaroviću. Ja više nemam pitanja, i izvinjavam se što je ovoliko dugo trajao naš razgovor, ali mislim da smo dosta toga Sudu pokazali. Hvala vam.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ja mogu da, da izgovorim kratko, pretpostavljam da je kraj. Ovaj, ako sam ja iole pomogao da se neke činjenice razjasne, bilo mi je... zadovoljstvo.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Lukiću. Gospodine Boroviću, vi ste imali nešto što ste želeli da pokrenete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja imam... sada ne mogu da postavim, odnosno da razrešim ono jedno pitanje, koje je juče ostalo nerazrešeno. I rekli ste da mogu danas, da ćete mi dati to pravo, tako da je... u pitanju samo postavljanje onog, po oceni svedoka, spornog pitanja i spornog odgovora. Pa ako dozvoljavate, ja bih to učinio. Hvala. Prethodno bih zamolio sudskog poslužitelja da da svedoku ove dokumente, a takođe i za Pretresno veće po stranicu od tog dokumenta sam obezbedio, bez obzira što je kratko pitanje, ali da budemo sasvim jasni. To je za svedoka...

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, pre nego što pogledamo ove dokumente, obratiću se sada svedoku: Gospodine, molim vas da ne čitate dokument sada. Dakle, važno je gospodine Boroviću da razjasnite te stvari na osnovu samih sećanja svedoka, da vidimo gde se on kretao tokom noći 18. na 19. novembar 1991. godine, tokom

dana 19. novembra, i noći 19. na 20. novembar, kao i 20. novembra tokom dana. Izgleda da je to period u vezi s kojim postoji izvesna konfuzija. I kada je reč o verodostojnosti iskaza, bilo bi veoma važno da Pretresno veće čuje čega se on sada stvarno seća o tome gde se kretao toga dana, i to pre nego što vi ta njegova sećanja pokušate da testirate putem dokumenata.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, onda mi dajete veća ovlašćenja nego što sam mislio da ću ih danas imati. Mislio sam da ćemo samo jedno pitanje obraditi, koje je sporio svedok i da ona moja matematika jeste tačna, ali da fali tu nekoliko sati koje je on na drugi način objasnio. Pa ako mi dozvolite, sve ću to obraditi i biće savršeno jasno. Izgubićemo vreme, ali ako kažem tri pretpostavke, pročitamo tri stvari... a čuli smo šta je danas odgovarao gospodinu Lukiću, apsolutno će vam biti jasno ko je ovde u pravu. Ako dozvolite, da probam tako, biće vrlo kratko.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, možda bih ja mogao da postavim neka pitanja svedoku, a posle toga, ukoliko to bude potrebno, vi možete da se nadovežete u vezi pitanja koja vas brinu.

SUDIJA PARKER: Gospodine, da li možete Pretresnom veću da kažete kada ste prvi put otišli na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: 18. pre podne.

SUDIJA PARKER: Zašto ste išli tamo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Potpukovnik Vojnović i ja smo obilazili teren i tražili objekat koji bi bio zgodan za prihvat većeg broja zarobljenika. Ocenili smo da jedan hangar na "Ovčari" odgovara... tom.

SUDIJA PARKER: Ja sam iz vašeg iskaza shvatio da je doneta odluka da se koristi "Ovčara" i da ste kasnije toga dana vi sa drugima pripremali hangar kako bi u njega mogli da budu smešteni zatvorenici. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, ideja je bila da se pronađe objekat. To što smo svratili na Ovčaru i pronašli objekat... da nije na Ovčari bilo objekta, išli bi dalje. Znači, nismo decidirano otišli na Ovčaru, da bi tu tražili objekat, ako sam uspeo da vam objasnim.

SUDIJA PARKER: Da, to je bilo jasno. Međutim, mene sada zanima ono što se dogodilo kasnije. Dakle, doneta je odluka da se "Ovčara" koristi za prihvat zatvorenika. I kasnije toga dana, 18. novembra, vi ste učestvovali u pripremama hangara na Ovčari, kako bi se u njega smestili zatvorenici.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Recite nam kada su zatvorenici prvi put stigli na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Koliko mene sećanje služi, negde oko... četiri posle podne.

SUDIJA PARKER: Da li ste vi bili tamo tada?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da. Ja sam stigao nešto pre nego što su stigli zatvorenici.

SUDIJA PARKER: Kako su ti zatvorenici tamo stigli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, stigao je organizovan konvoj u autobusima su bili zatvorenici, a ispred i iza su išla ovaj, vojna vozila... PUH i druga vozila.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Dakle, shvatate, sada nam ne trebaju svi detalji. Pokušavamo samo da dobijemo jedan sažeti prikaz događaja u tom periodu. Da li su to bili zatvorenici sa Mitnice?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da. Meni je bilo objašnjeno da su to zatvorenici koji su se predali na Mitnici.

SUDIJA PARKER: Da li su to bili pripadnici Hrvatske vojske ili neka druga vrsta zatvorenika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da, tako mi je rečeno.

SUDIJA PARKER: Da li su držani preko noći u hangaru na Ovčari?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da, ostali su cele noći u hangaru, i sutradan pre podne su došli po njih... iz Crvenog krsta, iz međunarodnih organizacija i... ovaj... JNA, da se prevezu za Sremsku Mitrovicu.

SUDIJA PARKER: Da li ste vi bili na Ovčari tokom te cele noći? To je dakle 18. na 19. novembar?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Odlazio sam do Negoslavaca... čisto da obezbedim... sve što je dodatno potrebno za... na novom obezbeđenju... znači: hranu, vodu i sve ostalo što je znači... inače sam bio sve vreme praktično tu. To su bili... to je bilo možda jedno dva puta kada sam kratko odlazio samo do, do Negoslavaca... jer je bilo problema u snabdevanju.

SUDIJA PARKER: Da li je stigla samo jedna grupa zatvorenika, ili su neki došli i kasnije tokom noći 18.novembra, ili tokom jutra 19. novembra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ne, to je bila jedina grupa koja je stigla... znači oko... četiri posle podne 18.

SUDIJA PARKER: Rekli ste da je sledećeg jutra došao transport, kako bi se ti zatvorenici prevezli u Sremsku Mitrovicu. Da li je to tačno? A kapetan Karanfilov je bio tamo kada ste vi prema vašim rečima njemu predali zatvorenike?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da, ovaj... znači... u trenutku kada je stigao taj konvoj sa... autobusima, kapetan Karanfilov i ja smo izmenili taj razgovor u smislu da sam ja podneo raport šta se događalo, kako je protekla noć. Pitao me je za spisak...

zarobljenika. Rekao sam da imam u beležnici i on mi je rekao da odem do Negoslavaca da prekucam taj spisak, da bi bio prateći dokument uz zarobljenike... što sam ja i uradio. Znači, taj izraz "predao", znači, podrazumeva da sam ja sad prestao da, da da... se nalazim na Ovčari.

SUDIJA PARKER: Da li ste videli da tog jutra, 19. novembra taj konvoj sa zarobljenicima odlazi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, ja sam otišao pre nego što je konvoj ukrcan. Znači, nisam prisustvovao ukrcavanju zarobljenika u autobuse, i nisam bio u... sklopu... pratnje tog konvoja do Sremske Mitrovice, jer sam u vreme odlaska konvoja radio prekucavanje spiska. Tako da ne znam... decidirano tačno u koliko su sati krenuli, ko je bio u pratnji, koliko je bio dugačak konvoj, ko ga je obezbeđivao... jer su oni otišli dok sam ja kucao spisak.

SUDIJA PARKER: Vi ste u vašem iskazu rekli da je taj spisak otkucan, da je konvoj tada već bio otišao, i da je vama naređeno da sledite konvoj do Sremske Mitrovice sa spisakom zatvorenika. Da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Samo ne ona reč "sledi", nego da pokušam da stignem konvoj do Mitrovice i da predam spisak. Pošto nisam stigao do Mitrovice konvoj, ja sam u zatvoru tek predao taj spisak.

SUDIJA PARKER: I tamo su tada bili zatvorenici?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ja u Mitrovici nisam video zatvorenike, ali su mi rekli da su oni već stigli i da su smešteni.

SUDIJA PARKER: Kome ste predali spisak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ja ne mogu tačno da se setim imena i prezimena. Po onome što piše u mojoj beležnici, pretpostavljam da su to starešine kojima sam ja predao spisak. Uglavnom, neko od starešina iz zatvora je primio taj spisak. Broj ljudi koji su oni... primili i broj... na spisku se slagao, tako da je bilo sve u redu.

SUDIJA PARKER: 175 vojnika i šest oficira, da li je to tačno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Da li možete da procenite koliko je otprilike bilo sati kada ste vi predali taj spisak u Sremskoj Mitrovici?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Po onome što sam zapisao, pretpostavljam da je bilo oko četiri popodne, između četiri i pola pet. Ali ne sećam se vremena.

SUDIJA PARKER: Šta ste uradili posle toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Iza toga, vraćam se u Negoslavce.

SUDIJA PARKER: Da li možete da procenite koliko je bilo sati kada ste došli do Negoslavaca?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Već je bio mrak. Tu sam sad već pravio više puta ovu računicu koja je i ovde izvođena i... mislim da sam stigao... znači, ne mogu da, da kažem, ali već je bio mrak. Recimo da sam stigao debelo u mraku.

SUDIJA PARKER: Mrak pada već pre pet sati popodne u novembru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Moguće, zavisi kakav je dan. Ali to što kažem "duboko", znači sećajući se nečega šta sam usput radio, pretpostavljam da sam znači, samo pretpostavljam da sam oko 20.00 časova bio u... Negoslavicima.

SUDIJA PARKER: Kažete da to samo pretpostavljate. Međutim, sam put traje mnogo kraće, ukoliko se direktno vozi, zar ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da. Međutim, kažem vam, nisam od trenutka kada sam završio u zatvoru, nisam pravo stigao u Negoslavce, nego sam imao zaustavljanje. Zato i kažem, pretpostavljam da je taj put trajao tako dugo... po onome gde sam se i kol'ko zadržavao.

SUDIJA PARKER: Da li možete ukratko da nam objasnite šta ste to radili, gde ste se zadržavali između Sremske Mitrovice i Negoslavaca?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Po odlasku iz zatvora, ostali smo u Sremskoj Mitrovici, zato kažem, ne znam tačno kol'ko, vozač i ja. Svratili smo u hotel, uzeli sobu, istuširali se, večerali, i vratili se nazad.

SUDIJA PARKER: Da li ste se zaustavljali na samom putu, pošto ste napustili Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Na ulasku u svako selo, na izlasku iz svakog sela je postojala patrola, znači, redovno zadržavanje... s tim što je već bio mrak, pa je to malo... proceduralno trajalo duže, nego kad je dan.

SUDIJA PARKER: Osim zaustavljanja na kontrolnim punktovima, da li ste se još negde drugo zaustavili zbog nečeg drugog?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Koliko se ja sećam, ne.

SUDIJA PARKER: Stigli ste u Negoslavce. I da li ste onda otišli u vašu komandu ili u neku drugu komandu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, svratio sam... u komandu, referisao da sam podneo... kome sam tačno rekao ne sećam se, da je spisak predat, da je sve u redu. I onda sam prešao kod mene u komandu.

SUDIJA PARKER: Šta ste uradili posle toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Pristupilo se redovnim poslovima. U toku noći smo imali još jednu intervenciju, vezanu za incident koji se desio u susednom selu.

SUDIJA PARKER: Znači, vi kažete da ste cele te noći bili na dužnosti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Pa, dobar deo noći. Pred kraj noći sam stigao i da se malo odmorim.

SUDIJA PARKER: Šta je bio taj konkretni incident zbog koga ste 19. na 20. novembar napustili Negoslavce?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ako se ja ne varam, to je... mislim... kol'ko... kažem... sve je to... Bilo je ubistvo jednog vojnika, pa smo onda pozvani da obezbedimo mesto dok nisu dalje... preuzeli.

SUDIJA PARKER: Gde je to bilo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Koliko se ja sećam, tamo negde kod Sotina.

SUDIJA PARKER: Znači, vi ste neko vreme proveli u Sotinu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Da li možete da nam kažete gde ste otišli kad ste napustili Sotin?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Kod mene u komandu.

SUDIJA PARKER: Da li možete da procenite kada ste stigli u komandu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Recimo, oko ponoći.

SUDIJA PARKER: A šta ste posle toga uradili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Koliko se ja sećam, odmarao sam se.

SUDIJA PARKER: Šta ste uradili pošto ste se odmorili? Pretpostavljam da smo sada već došli do 20. novembra ujutro?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da. Znači, redovne aktivnosti 20. sve dok nije zatraženo vozilo za prevoz ljudi koji su trebali da podele plate. I onda smo Pincgauerom ja, vozač i još ljudi koji su delili novac... I sad tu, ovaj, kažem... prihvatam da je... da su pošli i Novica i Šapić. Pošli smo... znači, prihvatam, na osnovu onoga, ne sećam se, ali na osnovu onoga što su oni rekli, da smo krenuli na taj put.

SUDIJA PARKER: Kada ste krenuli u pratnju ljudi koji su delili plate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Nešto pre 12.00. Možda između 11.00 i 12.00 sati pre podne.

SUDIJA PARKER: Da li ste se vratili u svoju komandu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ja sam razumeo: da li sam se vratio u komandu?

SUDIJA PARKER: Da.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, po završetku puta došao sam kod mene u komandu.

SUDIJA PARKER: Dobro. I koliko je tada bilo sati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Isto je bio mrak, ali ne mogu ni da, da pretpostavim koliko je sati bilo... Ili... znači... Ne, ne mogu da se setim vremena. Kažem, bio je mrak.

SUDIJA PARKER: I vratili ste se pravo u vašu komandu, pošto ste završili pratnju plata?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, taj put je bio za mene sad sa dva aspekta. Prvi je bio obezbeđenje vojnika koji su trebali... starešina... koji su trebali da podele plate vojnicima, a druga stvar je bila da ja upoznam malo teren, da sledeći put kada treba da pošaljem iz bilo kog razloga patrolu, da vozaču mogu da objasnim gde se ide, i kojim putem se ide. Znači, ja sam na ovaj način upoznao teren. Nisam imao kartu za čitanje.

SUDIJA PARKER: Koje je to područje bilo?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači... kol'ko se ja sećam, morali smo, znači kol'ko se sećam, morali smo u odlasku do Nijemaca da idemo do... Šida, pa smo iz Šida nekim putem išli skoro do, do autoputa, pa smo nekim... ja mislim da je to ipak neki sporedni put, išli do Nijemaca, jer je... jer smo dosta vremena utrošili čekajući da, kako se zove... onaj što otkriva mine. Znači, ispred nas je bio minolovac, pa smo čekali da se taj posao završi, da bismo mogli da nastavimo. To je valjda jedini bezbedan put bio do Nijemaca u onom trenutku. Usput smo jednog od tih starešina, sad ne mogu tačno da se setim u kom selu, gde je isto bilo naše vojske, ostavili. Znači, ostao je starešina, jedan od ovih koji je delio novac, pa smo onda produžili za Nijemce, ostavili u Nijemcima ovog drugog koji je delio novac, a mi smo se vratili. S tim što sam čin ulaska u jednu jedinicu, ne znači da su oni izašli iz vozila, i mi produžili put. Znači, kad stignemo u neku jedinicu, ipak smo mi bili svi rezervisti, na neki način smo se poznavali, porazgovaramo malo, pa tek onda nastavimo dalje put.

SUDIJA PARKER: Kada ste se vratili u vašu komandu tog 20. novembra, kada je već pao mrak, šta se zatim dogodilo u vašoj komandi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, tada me je dežurni izvestio da je četa na obezbeđenju u "Ovčari", da ima nova grupa zarobljenika koja se obezbeđuje. I onda sam ja sa... i onda sam ja znači, sa... vojnicima koji su bili slobodni, seo u vozilo i otišao za... na "Ovčaru". I stalno kažem, verovatno sam, jer to mi je zaista usput, svratio do komande. Koga sam tamo zatekao, šta su mi rekli, zaista se ne sećam. Jer mi je želja bila da se što pre sjedinim s jedinicom.

SUDIJA PARKER: Koliko je bilo sati kada ste došli do "Ovčare"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Zaista se ne sećam. Isto je bio mrak.

SUDIJA PARKER: A na "Ovčari", vi ste nam opisali da je tamo bilo dosta konfuzije, i rekli ste da ste tamo pokušali da uvedete red. I to na početku tako, što ste naredili da svi, osim vojnika vaše jedinice vojne policije i zatvorenika, napuste hangar. Da li to tako može da se kaže?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da. Apsolutno.

SUDIJA PARKER: Da li se to odnosilo i na vojnike i na oficire? Da li su svi morali da napuste hangar?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Znači, oficiri ne. Znači, oni koji su nosili činove, oni mi nisu... bili problem. Meni je bio problem da... razlikujem vojnike. I da ne bih imao problema da li je neko u uniformi sad vojnik 80. ili nije, zato sam i rekao da svi sem ovih sa belim opasačima izađu van. Znači, čin... starešine mi nisu bile problem. Ko je tu sve bio od starešina, da li su i oni izašli ili nisu, zaista se ne sećam.

SUDIJA PARKER: Da li se to odnosilo i na oficire Teritorijalne Odbrane, pored oficira JNA? Da li su i oni ostali u hangaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Kada je reč o oficirima TO, ja sam pokušao znači da stupim u kontakt sa nekim od njih i da mi se javi ko je, da bi mogao lakše i brže da, da... situaciju dovedem u red. Međutim, niko mi se nije javljao da je starešina. Tako da ne znam da li je uopšte tu bio neko prisutan ili nije od starešina TO-a. Ali, ako mogu da nastavim, znači, ono što sam mogao da zaključim, kasnije se ispostavilo kao tačno, da su dvojica od njih, ali ne glasom, znači... više su pogledom komandovali, ili bar ja glas nisam čuo. I svi su izašli.

SUDIJA PARKER: Znači, u hangaru nije više bilo oficira Teritorijalne Odbrane, kad su jednom iz njega izašli vojnici?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Da.

SUDIJA PARKER: Vi kažete da se sve to odvijalo kada je već pao mrak. Vi ste se vratili u Negoslavce, u vašu komandu i zatim ste otišli na "Ovčaru". Da li možete otprilike da nam procenite koliko je bilo sati kada ste došli u Negoslavce, ili koliko je bilo sati kad ste došli na "Ovčaru" uveče 20. novembra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ne. vreme dolaska ni u Negoslavce ni na Ovčaru ne mogu da procenim... kao vreme dolaska. Ali po mojoj slobodnoj drugoj proceni, na... Ovčari se zadržavam sat i po do dva.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala. Sada, gospodine Boroviću, ja sam, iako to nije uobičajena praksa, izvršio ovo ispitivanje kako bismo razjasnili više stvari. Između ostalog, i zato kako bih postavio jedan okvir unutar koga vi možete da zaključite šta još treba da proverite, a šta ne. Međutim, radeći to, došlo je sada već vreme za prvu pauzu. Morate da isključite svoj mikrofonski uređaj, gospodine Boroviću. Hvala. Na taj način

nema mikrofonijske. Potrošio sam sve vreme do prve pauze, ali sada moramo da idemo na prvu pauzu zbog promene traka. Ali to će i vama da omogući da se skoncentrišete na ono što morate da uradite. Nastavićemo sa ispitivanjem u 11.25 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Prvo pitanje. Koliko ima kilometara od Negoslavaca do Nijemaca?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Od vas sam čuo... Od Negoslavaca do Nijemaca? A ne, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moraćete se da se pokušati setiti, jer vi ste prešli taj put... i budite ljubazni pa nam recite: tada i danas, koliko su daleko Nijemci od Negoslavaca?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Ne sećam se uopšte.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam kažem da je to nepunih 30 kilometara, da li se slažete sa mnom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako je... vi kažete, onda je verovatno toliko.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je moja procena tačna, s obzirom na situaciju da ste vi prevalili taj put... vozilom od Negoslavaca do Nijemaca, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U kilometrima? Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko vam je vremena trebalo da prevalite taj put od tridesetak kilometara sa svim onim problemima koje ste Pretresnom veću danas istakli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I to sam rekao da ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je bilo dovoljno maksimalno sat vremena da prevalite taj dugi put od 30 kilometara automobilom? I da li ste mogli za manje vremena da prevalite od sat vremena?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mogu... Znači, i prošli put smo se bavili nekom matematikom i ja sam se svojevremeno, da li na nekom... kad sam davao izjavu, pokušavao da pravim neku matematiku – kol'ko je dužina, koje vreme je potrebno i tako dalje. Sve što budemo pravili sad matematiku, to će biti čisto neko razmišljanje kol'ko bi šta trebalo da se uradi. Znači...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je po vama?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... ako je za 30 kilometara pri nekoj normalnoj vožnji, ovaj, u uslovima koji su bili relativno... tamo, ovaj, postojali, znači, ako je... to ideja da razmišljamo koliko je vremena potrebno, recimo, nepun sat, ali...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Idemo dalje. Dakle, isto toliko vremena je potrebno za povratak natrag, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kažem, ako pravimo čisto računicu, ja hoću da prihvatim da se... da je to tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Vi ste danas rekli na pitanje predsednika Pretresnog veća da ste ostavili vojnika u Nijemcima, i vi ste se vratili u Negoslavce. Moje pitanje glasi: Da li to znači da ste se vi vratili oko dva sata popodne u... Negoslavce? Jer, to je ta čista matematika, koja predstavlja vaše... vaš doprinos svedočenju pred ovim Sudom. Je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 'Ajdemo onda, uputite nas u tu tajnu šta je onda tačno? Koliko onda sati vam je trebalo, ako smo došli matematički da je to dva sata, a vi tvrdite da je to devet sati, jer od 12.00 časova do pola devet popodne, odnosno uveče, to je skoro devet sati? Jeste li vi 30 kilometara prešli tamo i ovamo za devet sati, a rekli ste vrlo precizno na precizna pitanja uvaženog predsednika ovoga Pretresnog veća: "ostavljate vojnika u Nijemcima, vraćate se u Negoslavce". Šta je tačno? Dva sata ili osam do devet sati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, dva sata nije tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koliko je to maksimalno onda vremena bilo potrebno da odete i da se vratite, prelazeći put od 30 kilometara? Evo gospodine zašto insistiram, da mi ne zamerite. Ako se sećate hotelskih soba, tuširanja za vreme ratnog stanja, sećate se danas brdo detalja kojih se nikada ranije niste setili. A ovo je činjenica o kojoj vas mi pitamo, i ovo vreme je veoma važno, i vi... najlakše vam je reći – ne sećam se. Molim vas budite ljubazni pa recite da li je to onda maksimalno vreme od tri sata koje je bilo potrebno da prevalite, sa svim ovim pitanjima: Nijemci – Negoslavci i... odnosno Negoslavci – Nijemci i nazad? Da li sam u pravu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači opet imam, čini mi se, dva, tri pitanja u jednom pitanju. Pokušaću redom...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odgovorite. Samo malo. Trenutak. Nema dva, tri pitanja. Pitanje je jedno jedinstveno. I vi kada nemate pravi odgovor, onda vi počinjete da tvrdite da ima nekoliko pitanja. Koliko ste vremena proveli: Negoslavci – Nijemci, Nijemci – Negoslavci? Koliko je to ukupno vremena bilo, pošto vidim da ste danas imali sveže sećanje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Negde oko podne, znači između 11.00 i 12.00 sati najverovatnije, znači oko podne sam krenuo, i stigao... kad je već bio mrak. Mislim da sam tako rekao malopre.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je to otprilike sati? Ako se sećate od 11.00 do 12.00 časova, čak vidite koliko suptilno se sećate vremena kad ste otišli. Kada se kaže – pada mrak, to može da bude i u pola pet. Može da bude popodne, kao

što vam je predočio predsjednik Pretresnog veća. Jer se zaklanjati iza tog mraka, to može da bude potpuno neodređeni pojam. Budite ljubazni, ova činjenica je važna, recite koliko ste vremena proveli na putu... u satima?

TUŽILAC MOORE: Oprostite, ja moram da uložim prigovor na ton pitanja mog uvaženog kolege. Nemam ništa protiv da se postavljaju pitanja na tu temu, ali mislim da je stvarno neumesno da se pri tome stavljaju komentari o tome šta svedok kaže ili ne kaže, da bi imao izgovor.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ovo je umesna primedba. Ali molim vas, nastavite da insistirate na poenti kao što to i činite. Ono što sam hteo da kažem je da su komentari koje je stavio gospodin Moore bili korektni, a vaši nisu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Slažem se i prihvatam komentare, i trudiću se da postupam malo suptilnije sa svedokom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste otišli između 11.00 i 12.00 sati, je l' tako? U Nijemce?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ne znate kad je vaša četa otišla toga dana na "Ovčaru", je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da dozvoljavate mogućnost da je vaša četa otišla na "Ovčaru" nakon 12.00 časova, u bilo kom vremenskom periodu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To je istina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li dozvoljavate mogućnost da su oni bili na "Ovčari" kad i pritvorenici, u trenutku dolaženja pred hangar? Da li dozvoljavate mogućnost?... Da je vaša četa bila u trenutku stizanja pritvorenika takođe na "Ovčari"?

TUŽILAC MOORE: Moram da ponovim. Ukoliko moj uvaženi kolega postavlja pitanja u odnosu na saznanje koje ima ovaj svedok, to je sasvim u redu. Međutim, ukoliko postavlja pitanja u vezi sa drugim aspektom, onda traži od svedoka da on špekuliše, odnosno nagađa. Možda bi mogao da bude jasniji u tom pogledu?

SUDIJA PARKER: Mislim da su činjenice jasne gospodine Boroviću. Svedok je rekao da je bio odsutan između 11.00 i 12.00 časova. On ne zna šta su ljudi koje je ostavio radili. Kada se vratio u komandu, rečeno mu je da su oni na Ovčari. Prema tome, on ne može da kaže šta se kod njih događalo u međuvremenu.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li postoji telefonska linija, da li je poznato svedoku, između sela Nijemci i sela Negoslavci?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se možda seća svedok da ga je pozvao komandant Vojnović da se hitno vrati u Negoslavce, zbog zadatka na Ovčari?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li to znači da postoji mogućnost da vas je pozvao komandant Vojnović da se hitno vratite iz Nijemaca u Negoslavce, zbog intervencije na Ovčari... pošto se ne sećate?

TUŽILAC MOORE: Ponovo ulažem prigovor. Od svedoka se ponovo traži da nagađa. Odgovor je sasvim jasan.

SUDIJA PARKER: Mislim da je dovoljno...

prevodioci: Mikrofon za predsedavajućeg, molimo vas.

SUDIJA PARKER: Mislim da je za vaše potrebe bilo dovoljno gospodine Boroviću da samo utvrdite osnovne činjenice. Vi želite da se svedok saglasi sa vama u zaključku koji se izvodi iz tih činjenica, a to je nešto što je izvan njegovog saznanja, što je više stvar o kojoj mi treba da prosudimo na kraju čitavog ovog suđenja.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. I mislim da je i ovog puta, naravno ste, kao... i u većini drugih slučajeva, u pravu. Ali nisam mislio da sugerišem, već, ako kaže: "nije me zvao", da bude decidan, onda bi bilo jasno. A pošto je rekao "ne sećam se", u redu. U redu, hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Svedok je izjavio da je na suđenju Beogradska Ovčara koje je bilo 29. desetog 2004. godine, razgovarao sa Trifunović Novicom posle suđenja, i da ga je on podsetio na ove stvari, je l' tako? Vezano za Nijemce?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Za vreme suđenja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 2004. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam kad je bilo, ali za vreme suđenja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Toga dana ste obojica dali izjavu pred beogradskim sudom, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne sećam se datuma. Ali, ako... ste vi pročitali datum tačan, onda je to to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja sam vam predao, a izgleda da vam je neko uzeo te izjave, pa ću ponovo da vam to vratim.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali verujem vam. Vi ste pročitali datum, inače...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Moraćete vi da vidite...

ADVOKAT BOROVIĆ: Jer, ovo je važno časni Sude, moram sada baš da mu pokažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li imate pod jedan izjavu koju ste dali OTP-u, pod jedan? Je li imate tu izjavu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Međunarodni sud za krivično gonjenje", odgovor... izjava svedoka, podaci: prezime, nadimak...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Imate tu izjavu koju ste dali Tužilaštvu 2001. godine, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "2001. godina, Beograd, 13., 18....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Odgovorite je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li pred sobom imate izjavu koju ste dali u *Predmetu Beogradska Ovčara* 29. desetog 2004. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste toga dana sa Trifunović Novicom... dakle da li ste toga dana... imali taj razgovor sa Trifunović Novicom? Je li to suđenje bilo o beogradskoj Ovčari od 29. desetog 2004. godine, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja vam kažem, ne sećam se datuma, ali ako je tog datuma bio i Novica, onda je to to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pogledajte da li je tog datuma u tom transkriptu bio i Trifunović Novica? Prelistajte i videćete da ima njegovo ime i prezime?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Da li to znači da posle toga više sa Trifunović Novicom o Nijemcima niste razgovarali?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: E sad bih molio, časni Sude, ovo što sam predao pod tri.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi dali izjavu 17. oktobra 2005. godine? Samo pitam, da li ste dali izjavu 17. oktobra 2005. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Opet se datuma ne sećam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje: Posle svedočenja zajedno sa Trifunović Novicom, pred beogradskim Sudom, sa datumom 29. desetog, što ste potvrdili, 2004. godine, da li ste godinu dana nakon toga, ponovo davali neku izjavu pred beogradskim Sudom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, jesam davao izjave, ali se ne sećam datuma. To hoću da vam kažem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pogledajte ispred sebe, da li imate izjavu od 17. oktobra 2005. godine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste dali izjavu godinu dana nakon... godine 2004.?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, rekao sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Samo...

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja mogu da dam, imam i... nezvaničnu englesku verziju, da li je Sud ima? Mislím da ima i Tužilaštvo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U toj izjavi, da ne maltretiram Sud, ima izjava, vi nigde ne pominjete opet Nijemce. Opet pričate Negoslavci. Popodne ste otišli na Ovčaru, i tako dalje, da ne citiram izjavu. Pitanje glasi: Da li ste se vi to... ovde dolazeći u Hag, svega setili?

TUŽILAC MOORE: Žao mi je, ali pre nego što moj uvaženi kolega postavi pitanje, mi nemamo tu izjavu, mi nismo ništa dobili, a nemamo ni prevod toga. Bio bih veoma zahvalan ukoliko bi nam to moj uvaženi kolega dostavio. Siguran sam da smo mi napravili propust.

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvolite, BHS i engleska verzija.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, da li možete meni da pomognete? Ovo je izjava?

ADVOKAT BOROVIĆ: Imate pod oznakom tri, sa strane 3, strana je 5. I mislim da moje kolege...

SUDIJA PARKER: A to je transkript svedočenja sa suđenja?

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se što se preklapamo. Transkript sa svedočenja ovog svedoka, sa suđenja od 17. desetog 2005. godine, što je on malopre i potvrdio. Dakle, godinu dana on svedoči pred ovim Sudom, a nakon onog razgovora koji je imao sa Trifunović Novicom, koji ga je kaže, 2004. godine podsetio na Nijemce. Ovde imamo pitanje predsednika Veća i imamo dva odgovora. Mogu da pročitam, a nek' prati svedok.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dragan Vezmarović: "Da. Sutradan ujutro znači, onda sam dobio zadatak od potpukovnika Vojnovića da sustignem kolonu do Mitrovice, i eventualno u Mitrovici, ako ne stignem kolonu, da predam taj spisak zatvorenika. Tako da sam ja sa vozačem pošao do Mitrovice. U Mitrovici sam predao spisak starešinama zatvora koji su već bili tamo. Ne znam po imenu i prezimenu, vratio se u Negoslavce, negde popodne, predveče. Mesto gde smo boravili, znači u toj kući u kojoj je jedinica locirana, od dežurnog sam saznao...", ovaj deo je važan "...da imamo još jednu grupu za obezbeđenje na istom mestu. I onda sam otišao ponovo na Ovčaru". Kasnije dole ga predsednik Veća opet pita o vremenu, on kaže da ne može da odredi koliko je bilo sati, ali da je to zabeležio u svojoj beležnici. Nisam čitao po redovima. Da li ste gospodine Vezmaroviću vi to pronašli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Na strani 5. Strana 5. Jeste li pronašli?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam našao pod brojem 3.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jesam li dobro pročitao ovaj prvi deo teksta?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li u drugom tekstu... drugom delu, koji imate pred sobom, piše... da ne znate koliko je bilo sati kada ste došli na Ovčaru i tako dalje, i tako dalje?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E... pošto se slažemo oko toga, moje pitanje je veoma decidirano: Zašto, ako pre godinu dana kažete, saznajete od vojnika za Nijemce, o kojima danas iscrpno obaveštavate kroz svoju izjavu Sud, zašto to niste pomenuli tada u predmetu koji se zove *Beogradska Ovčara*, a 2005. godine? Imate li neko objašnjenje za to?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dok ste čitali, pokušao sam da pronađem. Verovatno ćete vi da mi malo pomognete. Ako se ne varam, na kraju, razgovor između mene i sudije, gde me sudija... gde mi sudija kaže da. ima jedan dan... da je jedan dan u pitanju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa, je l' možete da, da... pronađete?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa nemam razloga da vam to pronalazim.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Zato što mi je već sudija tog trenutka skrenuo pažnju da postoji dan raskoraka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I onda sam pokušao da vidim o čemu se radi, ako me razumete. Znači, stalno sam i tada i ranije pričao da ne sećam se datuma, ne sećam se vremena...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Samo trenutak. U pravu ste. I tada niste znali. Ali, vi prvi put saopštavate za Nijemce, ovde kada ste došli u Hag sada da svedočite, a rekli ste nam, vrlo sam pažljivo pratio, i na pitanje Odbrane i Tužilaštva, da ste vi od vašeg vojnika saznali, tu ste bili vrlo precizni, na suđenju na kome je on bio, kao što ste nam potvrdili, 2004. godine, i to oktobra meseca. Ako 17. oktobra 2005. godine, vi to ne saopštavate, dakle, kako da vam verujem da vas je na to podsetio vaš vojnik Trifunović Novica 2004. godine?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kad biste me saslušali šta sam rekao, i zapamtili šta sam rekao, onda biste znali. Ja vam kažem da mi je sudija sugerirao na tom suđenju koje je zadnje, o kojem vi pričate... da ima dan raskoraka... što mi je dodatno značilo da trebam da vidim o čemu se radi. To sam pre par minuta izgovorio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I šta ste dodatno uradili, pa ste saznali da se ne...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I ako se sećate, pre par minuta sam vam rekao, da nisam samo tada razgovarao sa Novicom... i ne znam šta je tu sporno?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Uvaženi gospodine, ja ću da završim ovo ispitivanje sa utiskom da ste izbegli moj odgovor. Jer, ako vam je Trifunović rekao 2004. godine, a sudija vas je opet podsetio da fali taj dan, vi i dalje ostajete kod iste priče. Moj utisak je da ste vi ta saznanja ovde stekli, pripremajući se za svedočenje u Haškom sudu, što jednostavno mogu samo da konstatujem, i ne želim da se iscrpljujem... ni ja, ni da maltretiram Pretresno veće, koje je imalo strpljenja danas... i sa Odbranom.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja sam ovaj deo na ovakav način završio, časni Sude, i nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Boroviću. Izvolite gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, da li možemo sada da porazgovaramo o transkriptu koji vam je predložen ili u svakom slučaju pročitati sa pretresa od 17. oktobra 2005. godine? Da li ste to dobili? U engleskoj verziji, koja se nalazi pred nama, to se nalazi na 5. stranici od ukupno 33 stranice. Da li imate taj dokument od 17. oktobra?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U engleskoj verziji, to je na 5. od 33 stranice, i u stvari radi se o uzajamnoj razmeni između vas i predsedavajućeg sudije. I tu se nalazi jedna serija od tri pitanja. Počinje sa: "Ujutru, dan nakon toga"... Da li ste našli to ili niste? Hteo bih da budete vrlo precizni, molim vas.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Tekst... Imam tekst, nego ne znam tačno koji deo. Jer na 5. strani ne znam tačno šta... šta... trebam da gledam... Jer ja imam srpski prevod. To je to, isto. Samo mi kažite koji pasus da gledam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Pročitaću vam dva reda. Prvo predsedavajući sudija postavlja pitanje: "Dakle, ujutru, dan nakon toga?" A zatim se pojavljuje vaše ime kao svedoka i počinjete rečima: "Da, ujutro sledećeg dana...". Da li imate to?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada vas molim da me pažljivo saslušate: Želim da vi pročitate ovo pitanje i odgovor. Molim vas, polako i tačno, kako bismo dobili celokupni kontekst kako su se odvijali pitanja i odgovori. Da li možete to da učinite ili da ja to učinim za vas?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogu, samo što je ovo na srpskom.

Predsednik Veća: "Dakle, sutradan ujutru, sutradan izjutra?" Svedok Dragan

Vezmarović: "Da, sutradan ujutru, znači, onda sam dobio zadatak od potpukovnika

Vojnovića da sustignem kolonu do Mitrovice i eventualno u Mitrovici, ako ne stignem kolonu, da predam taj spisak zatvorenika. Tako da sam ja sa vozačem pošao do Mitrovice. U Mitrovici sam predao spisak starešinama zatvora koji su već bili tamo, ne znam po imenu i prezimenu. Vratio se u Negoslavce negde popodne, predveče. Mesto gde smo boravili, znači, u toj kući u kojoj je jedinica bila locirana, od dežurnog sam saznao da imamo još jednu grupu za obezbeđenje na istom mestu, i onda sam otišao ponovo na Ovčaru, da vidim o čemu se radi, i pitao šta je u pitanju. Da nastavim dalje sa događajem... šta se događalo?"

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A predsednik Suda kaže: "Da, da". Nastavite, molim vas.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da nastavim da čitam? Da nastavim ja da čitam?: "Svedok Dragan Vezmarović: "Dobro. Ono što sam tamo zatekao bilo je dosta haotično. Zarobljenici koji su bili u samom hangaru, znači u istom objektu, nisu bili kao prethodnog dana obezbeđeni, u smislu da su bili u jednom delu hangara i čuvani od strane vojne policije, nego su se nalazili po nekim grupama u samom hangaru. Izdao sam naređenje da svi izađu. Znači, u hangaru se nalazili, pored vojnika čete vojne policije, bilo je tu još raznih ljudi u raznim uniformama. Izdao sam naređenje da svi izađu iz hangara, sem policije i zarobljenika. Posle nekog vremena su svi napustili hangar. Svi zarobljenici su ponovo smešteni bili u ugao dela zgrade gde su bili prethodnog dana smešteni. Povučena je ponovo konopac u cilju nekog obezbeđenja i razdvajanja zarobljenika od ostalih. Vojna policija je ponovo bila u funkciji. Znači, neko obezbeđenje je postojalo unutar hangara i izvan hangara. Pošto sam za vreme dok sam izdavao naređenje da izađu svi iz hangara, obećao svima da ću da dozvolim kasnije da pogledaju i prepoznaju eventualno zarobljenike ljudima koji su bili prisutni, to sam onda i dozvolio kasnije. Oni su išli pored kanapa, prepoznavali i neprepoznavali, komentarisali, svako na svoj način, unutar hangara i posle hangara i izvan hangara, to što su videli... ljude koje su videli, da bi mi posle nekog vremena kapetan Karanfilov izdao naređenje da povučem četvu, da povučem te policajce koji su bili prisutni, jer je napravljen dogovor da se oni sada prepuštaju jedinicama Teritorijalne Odbrane grada Vukovara. Tako da sam ja skupio policajce koji su bili prisutni. Seli smo u Pincgauere i vratili se u Negoslavce. To je otprilike ono što sam... - I kada ste se vratili? - Pa ja samo mogu da vam kažem - u nekim..."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da čitate malo sporije, jer prevodioci ne stižu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Predsednik Veća: "I kada ste se vratili?" Svedok Dragan Vezmarović: "Pa ja samo mogu da vam kažem - u nekim popodnevni satima ja sam krenuo iz Mitrovice. Stigao sam u neko doba u Negoslavce. Iz Negoslavaca sam došao na Ovčaru. Zadržao se tu neko vreme u celoj ovoj priči, i sigurno je bio mrak. E sad, koliko je sati bilo, zaista, ja u principu, ja ni vremena, ni datumi mi ništa nisu značili, jer bili smo tamo sa nekim zadatkom, da se nešto uradi, završi, tako da nisam vodio računa ni koliko je sati ni koji je datum. Čak ni u beležnici tamo nisam upisao striktno datum. Moja greška, ali to je". Predsednik Veća: "Dobro, hajdemo sada..."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada ćemo preći na jednu drugu temu. Samo sam hteo da se ovime pozabavimo na trenutak. Vama je moj uvaženi kolega, gospodin Borović sugerisao da vi, da kažem to na fini način, zapravo izmišljate svoj iskaz i da

ga menjate ovde na Sudu. Da li možete da objasnite sada odakle ta razlika u pogledu puta koji ste prešli, na šta vam je ukazao i gospodin Borović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako dozvolite, s obzirom da sam uspeo dok sam okretao strane, i mislim da je to to, i da pročitam, ako smem to da uradim?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, ne znam o čemu se radi... Molio bih da prestanete da mi isključujete mikrofon... ali nemam ništa protiv da to učinite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, nisam prekidao malo prije čitav kontekst koji nije bio predmet onoga što sam ja... kroz glavno ispitivanje hteo oko vremena dolaska na Ovčaru i zadržavanja da utvrdim, ali u redu. Sada transkript ceo može samo da se odnosi na ono što ga konkretno tužilac bude pitao. Ako sada pita nešto tužilac ono o čemu ga ja nisam pitao, onda mislim da na to nema pravo. Bio sam vrlo decidan kada sam ga pitao: "Da li ste igde rekli sudiji 2005. godine, da li ste pomenuli Nijemce?" Ako to hoće da nam pročita, slažem se. Ako toga nema, sve ostalo je već potpuno sugerisano od strane Tužilaštva.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vi ste malo preusko definisali prostor koji je gospodinu Mooreu otvoren za dodatno ispitivanje. Ako vi otvorite neku temu u unakrsnom ispitivanju ili ukoliko svedoku iznesete neku tvrdnju, onda gospodin Moore to može da istraži u dodatnom ispitivanju, kako bi dobio drugi pogled na to. Kako sam razumeo vaše unakrsno ispitivanje, vi ste izneli tvrdnju da je svedok izmislio neke stvari u vezi sa datumima, u vezi ovog nedostajućeg dana. Ja smatram da onda gospodin Moore mora da ima dovoljno prostora da istraži kako to da se u iskazu ovog svedoka pojavio jedan nerazjašnjeni dan, i kako da je taj nerazjašnjeni dan identifikovan, ako uopšte jeste, u prethodnim saslušanjima, odnosno suđenjima. Prema tome, to objašnjenje može da se traži, i ja mislim da to sada upravo gospodin Moore i radi, i mislim da on, uz svoju uobičajenu korektnost, omogućava svedoku da nešto kaže o stvarima o kojima čak ni gospodin Moore ne zna gde će sve to odvesti, jer svedok sada kaže da je on to tako ranije rekao. Prema tome, gospodin Moore sada to može da ispituje. I naravno, gospodin Moore sada dodatno ispituje ne samo na osnovu vašeg unakrsnog ispitivanja nego i na osnovu unakrsnih ispitivanja gospodina Lukića i gospodina Vasića. Prema tome, ne smemo gledati stvari usko samo na osnovu onoga što ste vi rekli. Izvolite sada, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro gospodine Vezmaroviću, hajde otvorite sada tu Pandorinu kutiju i recite nam šta je zapravo bilo rečeno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, mislim da je ovih par razgovora... rečenica koje smo promenili ovaj, predsednik Veća i ja, može da se razjasni i ta moja dilema i to moje razmišljanje kojeg datuma se šta događalo, jer nijednog trenutka nisam bio siguran šta se kojeg datuma događalo. Ja ću da pokušam, kažem, video sam nešto samo, pa pretpostavljam da ću da uđem u celu priču, na pravom mestu. Znači, predsednik Veća je nešto objašnjavao, ja sam potvrdio, i onda kaže predsednik Veća: "Za Mitničku grupu...."

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: To je strana 11.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, isto. Znači, strana 11, negde od sredine počinje: "Za Mitničku grupu pukovnik Pilip Karaula je taj koji je zadržao perorez, koji je imao sa sobom perorez. To se dešava, to se dešava od 18. na 19., odnosno 17. na 18. 18. izjutra idu za Mitrovicu". Ja ću da nastavim da čitam, uz jedan dodatni komentar. Ako sam ja dobio informaciju da se to događa 17. na 18., pa se posle toga opet nešto događa u nekom drugom datumu, ja sam to, kao što sam i više puta ovde izgovorio, ako mi neko nešto kaže, onda to prihvatim. Ali kažem – ne sećam se. "Svedok Dragan Vezmarović: "...nastavljam čitanje: "Onda se sve ovo događa 19., 18. na 19." Predsednik Veća: "Ova priča, dakle, to je 17. na noć su proveli tu, 18. izjutra u Mitrovici, a ova priča o kojoj nam danas ovde govorite, jeste nakon jednog dana, znači 19. na 20.... 19. na 20. Ako ste vi otišli 18. izjutra u Mitrovicu, niste se vratili 19. uveče, nego 18. uveče. Fali jedan dan". Ako opet moj komentar može? I ovde je greška sa datumima. Svedok: "To znači da je..." Predsednik Veća: "Prema taktičko-operativnom dnevniku?". Svedok Dragan Vezmarović: "Jer tamo piše da je Vukovar pao 17?" Predsednik Veća: "Tako je". Svedok Dragan Vezmarović: "Ako je Vukovar pao 17., onda znači da se sve događa sa tom Mitničkom grupom". Predsednik Veća: "Nebitno je to sada, to je sada nebitno je li to 17., 18., 19. ili 20. Bitan je samo redosled dešavanja". Svedok Dragan Vezmarović: "Ne, ja hoću samo da vam..." Predsednik Veća: "A u vašoj današnjoj priči fali jedan dan, odnosno, ne slaže se sa ovim što mi imamo na bazi evo kažem, taktičko-operativnog dnevnika". Svedok Dragan Vezmarović: "Znači, u trenutku kada je pao Vukovar, tada je došla ta grupa iz Mitnice, prenoćila, sutradan otišla za Mitrovicu". Dalje nisam stigao da pratim, a...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Da li bio bio ljubazan svedok da pročita i ostale tri rečenice, i da budemo pravedni.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Predsednik Veća: "Uveče... nije ova grupa, nego tek sutradan uveče, prema taktičko-operativnom dnevniku. Tamo ima zabeleženo 16.30, komandant naredio pojačanje obezbeđenja logora na Ovčari, pa otišao deo komande, otišao deo komande gore u... a u 22.35 komandant naredio da se povuče obezbeđenje sa Ovčare. To je ovo što... je vama... vi kažete, preneo vam je to Karanfilov. Znači..."

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala lepo.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Može do kraja samo?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Može.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "Znači, ima sve po satnici zabeleženo, ali jedan dan je... problematičan".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. A sada, ostavimo sada datume po strani. Molim vas da se sada skoncentrišete na događaje. Da li me razumete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste otišli na Ovčaru u vezi sa grupom sa Mitnice?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste te zatvorenike predali Karanfilovu. A sada me zanima onaj drugi put kada ste otišli na Ovčaru. Drugi dan, bez obzira na datum. Da li me razumete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sad, vaš drugi odlazak na Ovčaru gde zatičete "haos", kako ste se izrazili. Da li vi smatrate da se vi sada dobro sećate šta se dogodilo to popodne i uveče u hangaru na Ovčari?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... ono što sam već mnogo puta do sada ponovio, to je: da sam zatekao haos, da sam uspeo da dovedem obezbeđenje u red. Ko je sve bio prisutan, koliko je to trajalo, zaista se ne sećam. Ali, uspostavljen je...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinjavam se.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Uspostavljen je potpuni red.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali to vas ne pitam. Ja vam postavljam pitanje o vašim sećanjima tih događa. Da li me razumete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Ne želim da sada govorite bilo šta o tome šta vam je neko rekao. Ja hoću da vi sada Sudu kažete samo ono čega se vi zaista sećate od te večeri. Da li me razumete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ja ne želim da postavljam pitanja o tome šta se možda dogodilo, kakve su mogućnosti. Sada me zanima samo ono čega se vi sećate.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko vam je izdao naređenje da se povučete sa Ovčare... te večeri?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Naređenje da... da povučem, koje sam ja ispoštovao, je bio ka... naređenje kapetana Karanfilova.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Opet vas molim da pažljivo saslušate moje pitanje. Govoreno vam je o tome šta su vama drugi ljudi rekli. Recite mi da li se sećate da ste te večeri videli Vukosavljevića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači, ako govorimo o tome da postoji mogućnost, vi ste prihvatili da postoji mogućnost da vam je on dao takvo naređenje. Da li vi tu mogućnost prihvatate zbog toga što su vam drugi rekli o tome, šta oni smatraju da ste vi videli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam vas razumeo... pitanje. Znači... ono što mi je neko izgovorio, a ipak se uklapa na neki način, tako da kažem... ja hoću da prihvatim, i prihvaću kao istinu. Ali to nije iz mog sećanja. Znači, to je nešto što mi je neko rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam lepo. A sada unakrsno ispitivanje gospodina Lukića. On vam je skrenuo pažnju na neke odlomke iz transkripta vašeg svedočenja od 29. oktobra. Bojim se da sada ne mogu da vam kažem koji je broj stranice na BHS-u, jer ne govorim BHS. Izvinjavam se zbog toga. Ali, na engleskom je to strana 65 koja počinje rečima predsednika Veća. On vam postavlja pitanje, i to ovako... Da vidim da li to ipak mogu da lociram negde. Možda bi moje kolege koje razumeju oba jezika, ili čak tri jezika, mogle da nam pomognu. On tu, predsednik Veća vas pita: "Gospodine Vezmaroviću, ja znam šta sam vas pitao, u kom je vozilu došao Karanfilov. To sam vas pitao zato, jer ste prilikom istrage na Vojnom sudu rekli sledeće: 'Kapetan Karanfilov došao je na Ovčaru sa svojim pratiocem u PUH-u i rekao mi da je to sada sasvim pod vlašću lokalnih organa vlasti u Vukovaru, Teritorijalne Odbrane Vukovara, kao i zatvorenici koji su u međuvremenu stavljeni u hangar.'"

prevodioci: Napomena prevodioca: ovo je prevod sa engleskog, mi nemamo originalni tekst.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, o tome želim da vas pitam. Da li ste pronašli taj pasus?

TUŽILAC MOORE: Možda može moj kolega da nam bude od pomoći?

ADVOKAT LUKIĆ: BHS verzija, 65 stranica, sam kraj. To je ono što je sada pročitao.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Našao sam, našao sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako sada idemo dalje, tu stoji: svedok Dragan Vezmarović i vi tu govorite: "Ne isključujem mogućnost, zaista ne mogu da se setim više. Moguće, moguće". Dakle, da li vidite to? Vrlo je važno. Dakle, da li ste pronašli taj pasus?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Ja ću onda to da pročitam. Predsednik Veća... na sledećoj stranici "Predsednik Veća: "Dobro. Trifunović Novica kaže da je sa vama razgovarao tu ispred hangara, ispred njega. Njih dvojica su, on i Šapić su na ulaznim vratima hangara po vašoj naredbi, da tu stanu ispred vrata i da obezbede da niko ne sme da ulazi u hangar. A ispred ste i vi i kapetan Dragi Vukosavljević i razgovarate i vama Vukosavljević, dakle taj kapetan Dragi vam kaže da treba da se povučete, da napustite obezbeđenje i da ste u tom smislu razgovarali i raspravljali sa njim". Moj kolega gospodin Lukić je ustao.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Za vreme mog unakrsnog ispitivanja, uz vašu instrukciju, nisam hteo da pročitam paragraf kojim sudija citira šta je reklo drugo lice, jer se tome protivio kolega Moore. A on mu čita baš to, što se on protivio da ja pročitam, i što ste vi rekli da sam ja dobro ispoštovao. On sada čita ono što je on izričito bio protiv da ja pročitam, a ja slušao vašu instrukciju. Odmah da kažem da meni ovo izuzetno odgovara, ali... sad kao tužilac potpuno drugačije radi.

TUŽILAC MOORE: Razlog zbog koga pominjem ovo ime je što je moj uvaženi kolega spomenuo Trifunovićevo ime u... Žao mi je, ali možemo da pronađemo taj transkript. Ime je spomenuto u unakrsnom ispitivanju Odbrane. Kako sad može moj uvaženi kolega da se tome protivi... Pa to možemo da proverimo i u transkriptu, vrlo jednostavno. Kako onda moj kolega sada može da se protivi, ako je to ime već spomenuto?

SUDIJA PARKER: Sećanje i stanovište gospodina Lukića je sasvim ispravno, gospodine Moore. Da li možete da mi kažete šta vi to sada želite da ustanovite sa svedokom?

TUŽILAC MOORE: Da. Ja smatram da je moj uvaženi kolega nevinašce, da tako kažem.

SUDIJA PARKER: Ostavimo to sada po strani. Šta vi sada istražujete?

TUŽILAC MOORE: Ja tvrdim da Sud treba da dobije kompletan odgovor, kako bi mogao da vidi način kako je svedok odgovorio na postavljeno pitanje, i to ne samo ovde, nego i na stranici 69.

SUDIJA PARKER: Koji je to kompletan odgovor koji želite da imate?

TUŽILAC MOORE: Imate kopiju. Pri vrhu, to počinje rečima predsednika Veća: "Gospodine Vezmaroviću..." i zatim ide do nekih 12 redova od dna stranice, gde Vezmarović kaže: "Jeste, jeste, ali kažem, ne isključujem mogućnost da sam to isto čuo i od Dragog". Dakle, ja mislim da je taj pasus važan, zato jer mi tvrdimo da je način na koji je to iznešeno svedoku stvorilo neku dvosmislenost. A ovde svedok kaže da mu je to naredio Karanfilov, a prihvata mogućnost, zbog onoga što su rekli drugi, da je možda i Dragi rekao to isto. Prema tome, to nisu iste stvari. Jedno je konkretan stav i jedno slaganje. Ono se odnosi u vezi sa jednom hipotetičnom tvrdnjom da mu je iznešena, a čiju mogućnost on prihvata. Ako onda pogledate stranicu...

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ali to ne proizilazi iz celog ovog pasusa, nego ovde na dve trećine stranice prema dole. Predsednik Veća kaže svedoku: "Ali ste pred Vojnim sudom i kasnije pred ovim Sudom u toku postupka istrage a i danas rekli da vam je to naređenje dao kapetan Karanfilov?". I onda svedok odgovara: "Jeste, jeste." I onda svedok dodaje: "Ali kao što sam već rekao, ne isključujem mogućnost da sam to isto čuo i od Dragog".

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Dakle, ima li tu nešto više od toga?

TUŽILAC MOORE: Ja smatram da je važno da, kada se spominje mogućnost i kad se procenjuje način na koji je taj odgovor dat, to...

SUDIJA PARKER: Pa tu je mogućnost izneo svedoku sudija, da je to rekao Dragi.

TUŽILAC MOORE: Ne, mogućnost... ono što sudija kaže je jedna stvar - da je jedan drugi svedok nešto rekao.

SUDIJA PARKER: Da, ja ništa od toga ne isključujem. Ali iskaz ovog svedoka bio je da je to bio kapetan Karanfilov?

TUŽILAC MOORE: To je upravo i moja tvrdnja, i ja upravo tvrdim da je on to rekao, ali ključna je reč po mom mišljenju to da - pošto je on prihvatio datu mogućnost, iako se toga ne seća - da on kaže: "Ne isključujem mogućnost da sam to isto čuo i od Dragog".

SUDIJA PARKER: Ali meni se čini da je to postalo sasvim jasno tokom unakrsnog ispitivanja i da se to vidi iz ovog transkripta, kao i iz vašeg dosadašnjeg dodatnog ispitivanja. Meni nije sasvim jasno zašto vi smatrate da svedoku morate da predočite čitav ovaj pasus kako biste to postigli?

TUŽILAC MOORE: Kao što sam već rekao, ja ne pokušavam da budem nepristojan prema mom uvaženom kolegi gospodinu Lukiću, jer ga i lično i profesionalno veoma cenim, međutim ja tvrdim da je unakrsno ispitivanje izvedeno na takav način, kako bi se sugerisalo da je ovaj svedok rekao da je jednaka verovatnoća da je to rekao i Vukosavljević, kao i Karanfilov. A ja tvrdim da on u ovom transkriptu to nikada nije rekao.

SUDIJA PARKER: Kao što sam već rekao, Pretresno veće ne deli takav stav, gospodine Moore. Gospodin Lukić je unakrsno ispitivao pod ograničenjima koje mu je nametnulo Pretresno veće, u vezi s tim kako da postupa sa ovim pasusom teksta, iz očiglednih razloga. To su razlozi koje ste vi vrlo pažljivo ispoštovali u dodatnom ispitivanju u vezi sa jednom drugom temom dakle, da se napravi razlika između onoga čega se ovaj svedok zaista seća, od onoga što su mu drugi kasnije rekli. Prema tome, gospodin Lukić je bio veoma pažljiv kada je to radio. Međutim, ono što je sada proisteklo iz toga nije, ako sam ja dobro shvatio svedoka, da on uopšte prihvata da su to iste mogućnosti. On je prihvatio da se seća da je naređenje dobio od Karanfilova ali, kao što je objasnio, i druge su stvari moguće. Znači, moguće je da je Trifunović bio prisutan kod vrata hangara, iako se svedok toga ne seća. To uključuje i činjenicu da je možda bilo razgovora sa Vukosavljevićem, iako se on toga ne seća.

TUŽILAC MOORE: Da, s tim se slažem.

SUDIJA PARKER: Evo, to je stav Pretresnog veća, a vi sada stvarate još jedno veće čudovište, pokušavajući da uništite čudovište koje ovde moguće je, uopšte nije.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Onda idem na druge teme, ako dopuštate?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče, rekli ste nam kada vam je Karanfilov izdao to naređenje, da ste vi bili dužni da ispoštujete naređenja Karanfilova, dakle, da se povučete od zarobljenika. Ono što želim da vas pitam je: Zašto ste vi bili dužni da ispoštujete naređenja Karanfilova?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja moram uvek da se vratim na, na... prvu grupu, jer... u prvoj grupi sam od početka do kraja. U prvoj grupi imam... izdato naređenje... ko je taj koji će sada da, da... vodi računa... i ko vodi računa o...

zarobljenicima, ispred mene i iznad mene. Dolazi drugi dan. Pojavljuje se isti starešina, izda mi naređenje i to je po meni bilo sasvim normalno da ispoštujem. Nisam video ni jedan jedini razlog da ne ispoštujem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. A sada opet jedna stvar o kojoj je govoreno tokom unakrsnog ispitivanja gospodina Lukića. Rekli ste nam da su vam unutar hangara pokazali jednu ženu. Dakle, da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Meni su skrenuli... skretali pažnju da je u hangaru i žena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko su ti koji su vam skretali pažnju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Najprostije rečeno, svi... su tamo mene zvali "kapetane"... zbog čina koji sam nosio. Tako da kad god sam prošao, uvek je neko nešto hteo da mi kaže šta je znao. Rekao sam da čekamo da se sve dovede u normalan red, pa ćemo onda da pričamo i da razgovaramo. Znači, ko mi je tačno po imenu i prezimenu izgovorio da se... ovaj, u hangaru nalazi žena... ne sećam se, ali znam... da, da, da... ostalo mi je to, da je sada i žena u hangaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, pitanje je vrlo konkretno. Rekli ste: "Oni" su mi skrenuli pažnju da je tamo žena, a ja vas pitam: ko su to "Oni"? Jesu li to civili, vojska? Da li možete da nam date neku indicaciju ko vam je na tu ženu skrenuo pažnju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... neko od policajaca. Ko je sad tu bio u prolazu tu, jer oni su me svi, ovaj... kažem, oslovljavali sa "kapetane". Ko je sad to izgovorio, zaista se ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada kažete "policajci", da li mislite na vojne policajce ili civilne policajce?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa tamo su samo bili vojni policajci, znači policajci, moji policajci.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ako ste završili s tom temom?

TUŽILAC MOORE: Dajte mi samo još dva minuta, i možda ću u potpunosti uspeti da završim?

SUDIJA PARKER: Možda bi ipak bilo bolje da prvo odemo na ručak.

TUŽILAC MOORE: Svakako.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 13.30 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, možda će moje uvažene kolege biti zadovoljne da čuju da sam razmišljao tokom pauze za ručak i nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Postoji jedna stvar u kojoj bi Pretrsko veće htelo da dobije dodatnu pomoć. Radi se o večeri 20. novembra kada ste bili na Ovčari. A to je ono veće kada ste vi, prema vašem iskazu, dobili naređenje da povučete svoje vojne policajce, i vi ste to i učinili. Da li ste... šta možete da nam kažete o vremenu kada ste napustili Ovčaru u tri automobila sa svojim ljudima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ako ste mislili na sati koliko je bilo, zaista se ne sećam. Jer kad bih znao u kol'ko sam došao, možda bih znao i u kol'ko sam se vratio.

SUDIJA PARKER: A da li možete da nam kažete koliko ste vremena otprilike bili tamo toga dana? Koliko sati?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ja mislim da sam... praveći sličnu računicu i matematiku, ovaj... procenio da je to vreme bilo negde između sat i po i dva.

SUDIJA PARKER: To je onda po vašoj proceni ukupno vreme koje ste proveli tamo. Jedan i po do dva sata?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Tog dana da.

SUDIJA PARKER: A da li možete da nam kažete otprilike vreme kada ste stigli ili vreme kada ste otišli odatle toga dana?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ne, ne sećam se zaista ni, ni, ni... približno.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala. Biće vam drago da čujete da je ovo kraj vašeg svedočenja. Pretrsko veće vam se zahvaljuje što ste došli u Hag i zahvaljujemo vam na pomoći koju ste nam pružili. I sada naravno možete da se vratite svojoj kući i vašim ostalim poslovima. Sudski službenik će vam pomoći da izađete iz sudnice.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Hvala.

(svedok napušta Sud)

SUDIJA PARKER: Da li smo spremni za sledećeg svedoka, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da li mogu sada da pozovem sledećeg svedoka?

SUDIJA PARKER: Da.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

SUDIJA PARKER: To sam pokušavao da čujem kako bi to čuo i sudski službenik prilikom izlaska iz sudnice, kako bi malo ubrzali stvari kada bi sledećeg svedoka doveo u sudnicu prilikom svog povratka.

TUŽILAC MOORE: Svakako.

(svedok je pristupio Sudu)

svedok Dragi Vukosavljević

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Dobar dan vama i svima u Sudu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Molim vas, uzmite taj list koji vam je dat i pročitajte naglas svečanu izjavu.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu, i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite sedite.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Moore.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Najpre, uz dozvolu Pretresnog veća da se izvinim svedoku jer se nalazi u Sudu još od ranog jutra. Kao drugo, recite nam svoje puno ime i prezime?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se zovem Vukosavljević Dragi, od oca Nastasa i majke Angeline rođene Tomić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Verujem da ste rođeni 24. septembra 1947. godine, je li to tačno?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U pravu ste. Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A po nacionalnosti ste Srbin, je l' tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas recite nam čime se trenutno bavite, kojim zanimanjem?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Trenutno sam... trenutno radim kao inženjer u jednoj maloj firmi. Inače sam glavni menadžer u toj firmi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Sada bih hteo da porazgovaramo o vašim biografskim podacima. Mislim da je tačno ako kažem da ste vi završili Pešadijsku školu za rezervne vojne starešine, zatim ste bili komandir na odseku za pitomce, a zatim ste bili postavljeni za komandira rezervne čete JNA u 80. pešadijskom, kako ste rekli – puku?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Imam malu korekciju. Obavljao sam i dužnost komandira voda pre dužnosti komandira čete u trajanju od godinu dana. Ali u principu je tako. Znači, bio sam godinu dana komandir voda, a zatim sam bio godinu dana komandir čete.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ponoviću. Mislim da ste već 1975. godine dobili čin potporučnika, kao što ste nam već saopštili. Postali ste komandir čete, a onda ste takođe, mislim tokom 1975. godine završili kurs za komandira čete u Sarajevu, je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 1976. godine, da li je tačno da ste postavljeni za načelnika organa bezbednosti u 80. pešadijskom puku, a u to vreme ste još uvek bili potporučnik, iako bi bilo tačno da se kaže da, da ...

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: ... da je ta pozicija uobičajeno zahtevala čin kapetana prve klase ili majora?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zatim, takođe tokom 1976. godine, da li je tačno da ste završili kurs za, može se reći organe bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Kurs za načelnika organa bezbednosti... puka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim i da je tačno da ste studirali na Beogradskom univerzitetu od 1985. do 1986. godine i da ste dobili diplomu - mislim da se to zove Organizacija proizvodnih procesa, je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Samo što je to nešto bilo ranije. 1974. sam godine diplomirao na Beogradskom univerzitetu, na Fakultetu organizacionih nauka, i imam pravo na stručni naziv "Diplomirani inženjer organizacije rada", a inače sam specijalizirao smer - Organizaciju proizvodnih procesa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste pohađali kurs za organe bezbednosti. Hteo bih da se nakratko time pozabavimo. Šta su tačno organi bezbednosti? Recite molim vas Pretresnom veću šta to znači?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja o tome mogu da govorim samo u načelu... Ja imam saglasnost moje Vlade, koja mi daje za pravo o čemu mogu da govorim. Rad organa bezbednosti je vojna tajna, strogo poverljiva, i u principu se o tome ovaj, ne govori. Ali uglavnom, organi bezbednosti se bave kontraobaveštajnim radom, koji se ispoljava u, i prema jedinici.

TUŽILAC MOORE: S obzirom na to, ja bih zamolio da se ovaj deo svedočenja suđenja - a to će možda biti potrebno i kasnije - obavi na privatnoj sednici.

SUDIJA PARKER: Ja nisam razumeo da bi vaše pitanje dovelo do odgovora koji bi stvorili probleme ovde. Da li sam ja tu nešto propustio, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Pa teško je tačno znati koliko bi svedok bio uzdržan zato što radimo na otvorenoj sednici. I to predlažem prosto zbog viška obazrivosti.

SUDIJA PARKER: Mislim da bih više voleo da ostanemo na otvorenoj sednici. Ali naravno, ukoliko se pojavi nešto gde vi mislite da se radi o državnoj tajni, onda bismo mogli da preduzmemo specijalne mere. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče, šta su tačno bile funkcije organa bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U načelu, ja sam rekao šta su funkcije organa bezbednosti. Ali uz saglasnost moje Vlade, ja nemam prava da govorim o ovaj... svim funkcijama koje radi organ bezbednosti. To je ovaj, vojna tajna i šifrira se kao strogo poverljivo. Dokument moje Vlade je ovde, i ja mogu da vam ga prezentiram. Znači, nemam odobrenje da mogu da govorim o, ovaj... radu službe bezbednosti, odnosno... o radu organa bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. A da li bi mogli da govorimo generalno o tome, bez opasnosti da kompromitujemo vas ili državne tajne? Da li možete tako da pokušate, molim vas?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da je težišni rad organa bezbednosti kontraobaveštajni rad koji se ispoljava u, i prema jedinici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da je 1989. godine, ili možda 1990. godine 80. pešadijski puk reformisan i pretvoren u 80. motorizovanu brigadu? Je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I prema tome, vi ste onda postali načelnik organa bezbednosti ili da kažemo to rečnikom laika, pomoćnik komandanta za bezbednost. Da li je tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, s tim što ovaj... načelnik organa bezbednosti je po automatizmu pomoćnik komandanta za kontraobaveštajne poslove, odnosno za bezbednosne poslove... Tako je. U principu je tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da ste posle toga bili unapređeni u kapetana prve klase i to je bilo 1990. godine. Je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali to nije bilo vezano za funkciju, to je redovno unapređenje. Imao sam predlog za vanredno, međutim, kasnije redovno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa da se sada zadržimo na tom periodu pre 1990. godine. Koliko dugo ste radili, kako bih ja to rekao, u redovnoj vojsci, u odnosu na poslove u bilo kom drugom svojstvu, recimo, u rezervi?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa... do 1989. godine, obzirom da sam, ovaj, otišao u vojsku 1972. godine... ovaj, krajem jedanaestog meseca, početkom dvanaestog, znači... bio sam negde oko 17 godina... do 1989. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam mnogo. Mislim da bih mogao da zaključim da su na kraju poslovi ponovo razdvojeni i to je bilo transformisano u Vojsku Jugoslavije, a vi ste se vratili na svoju staru dužnost načelnika organa bezbednosti 80. pešadijske brigade, a to je bilo do 2002. godine, kada je brigada raspuštena a vi ste skinuti sa ratnog rasporeda. Da li je to u opštim crtama tačno?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Sa malim pojašnjenjem. Ja sam imenovan, odnosno, raspoređen na, na... ovaj... mesto načelnika organa bezbednosti 80. motorizovane brigade, 1989. ili 1990. godine, a u periodu 1984. – 1985. godina, bila je transformacija, pa su ujedinjene obaveštajna i kontraobaveštajna služba. I ja sam jedno vreme bio... načelnik organa za obaveštajno-bezbednosne poslove. I to je bio kratak period. Onda se vraćam na staru funkciju. I do 2002. godine, kada je rasformirana 80. motorizovana brigada, ja sam skinut sa vojnog rasporeda.

TUŽILAC MOORE: Vidim u prevodu... skrenuta mi je pažnja na 25. red, na 66. stranici. Izgleda da se radilo o 1984. godine ili 1985. godini. 1984., 1985. godina. Čini mi se da nekako odudara u rečenici, osim ako nije došlo do greške u prevodu ili propusta svedoka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da vam pročitam ono što je ovde bilo rečeno, kako je prevedeno: "Ja sam bio postavljen za načelnika organa bezbednosti 80. motorizovane brigade 1989. ili 1990. godine, a u periodu 1984. – 1985. godina, došlo je do transformacije i objedinjavanja kontraobaveštajne... kontraobaveštajnog rada u službi Državne bezbednosti". Dakle, da li se radi o 1984. godini ili 19...

prevodioci: Prevodilac nije čuo ovaj drugi...

TUŽILAC MOORE – PITANJE:...1985. godini?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da odgovorim sa dopuštanjem časnog Suda, razumeo sam pitanje gospodina Moorea. Znači, do objedinjavanja službi je došlo 1994. i 1995. godine. Greška je 10 godina. I verovatno je u prevodenju greška

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Sada bih hteo da porazgovaramo o 80. motorizovanoj brigadi. Ja ću nastojati da postavljam pitanja tako da se nadam da neće biti prigovora na to. Da li je tačno da je bilo dve mobilizacije 80. motorizovane brigade pre nego što je raspoređena 7. novembra? Prvi pokušaj je bio septembra 1991. godine, koja je očigledno, da upotrebim vaš izraz, manje-više neuspela, kada je brigada dospela u...

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE:...Šid bez Drugog i Trećeg pešadijskog bataljona. A potom je druga mobilizacija obavljena u oktobru ili početkom novembra, i ta brigada je mobilisana od strane bataljona, artiljerijskog bataljona i samostalnih četa koje su bile raspoređene u ratnoj zoni. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U principu da. Međutim, ovaj... može tu i konkretnije da se odgovori, obzirom da sam ja bio učesnik u svim tim

poslovima. Ne znam koliko je interesantno da se to konkretnije, ovaj... obrazloži. Ako je interesantno, mogu i konkretnije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, izvolite i hvala vam puno.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, kažem 80. motorizovana brigada je bila ovaj, krajem oktobra, početkom novembra ovaj, mobilisana po manjim, odnosno po jedinicama koje su u sastavu brigade. To su bataljoni i divizionii. I to je teklo sukcesivno, a ovaj... zadnji deo brigade koji je mobilisan, bio je komanda 80. motorizovane brigade sa prištevskim jedinicama. Ako treba, mogu da pojasnim šta su prištevске jedinice. To je bilo 7. novembra mobilizacija, a 8. novembra sa jednom zadržskom, za malu pripremu u Smederevu, došli smo ovaj... u selo Negoslavce.

prevodioci: Molimo svedoka da govori direktno u mikrofon i da možda priđe malo bliže. Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne znam da li ste čuli? Prevodioci imaju poteškoća da vas čuju.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da li se sada čujem bolje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, odlično. Hvala vam.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se prevodiocima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nikakav problem. A sada, recite nam molim vas, šta je bilo sa bataljonima te brigade? Kako su oni razmešteni?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Bataljoni... U svom sastavu 80. motorizovana brigada imala je ovaj... četiri bataljona. Ako budete kasnije želeli, ja ću da kažem i drugi sastav brigade. Znači, imala je jedan tenkovski bataljon, i imala je tri pešadijska bataljona. Prvi pešadijski bataljon bio je mobilisan... negde iza prve polovine oktobra i poslat ovaj... u sastav Novosadskog korpusa. Drugi pešadijski bataljon mobilisan je nekoliko dana posle prvog, datumi stoje u evidenciji ovaj... brigade, ja ih u ovom trenutku ne znam napamet. I bio je ovaj... raspoređen u sastavu Gardijske divizije. Komandant te divizije, koliko znam u to vreme je bio general-major Mića Delić. Treći pešadijski bataljon bio je mobilisan i upućen u sastav Gardijske motorizovane brigade. I to bi bilo sve što se tiče ovaj, ova četiri bataljona. Bataljon, ovaj... naziv "bataljon"... Da, bila su još dva bataljona sa nazivom "bataljon". To je bio inženjerijski bataljon i pozadinski bataljon. Ta dva bataljona su, ovaj, mobilisana... pozadinski bataljon je mobilisan isto 7., kad i komanda brigade, a inženjerijski je bio nekoliko dana pre toga ovaj... mobilisan. Znači, to je sve o bataljonima. Bilo je ukupno šest bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se onda može reći, kada govorimo o Drugom pešadijskom bataljonu u Gardijskoj diviziji, da je to različito od Gardijske motorizovane brigade koja je bila pod komandom pukovnika Mrkšića?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Da vidimo sada konkretno te bataljone. Ako pogledamo brigadu, 80. motorizovanu brigadu, šta je zapravo ostalo pošto je, da se izrazim laički, došlo do tog razmeštanja, odnosno pretpočinjavanja?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U mom znanju, ostaje samo, ovaj... ostaje samo, ovaj... pozadinski bataljon. Zatim su ostale četiri samostalne čete i

komanda stana, s tim što je, ovaj... u noći između 7. i 8. ovaj... i jedanaestog, iz sastava čete vojne policije izuzet jedan... ovaj, policijski vod i pridodat drugoj jedinici. Praktično, to bi bilo u sastavu brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vidimo sada sve oficire u 80. motorizovanoj brigadi, jesu li oni bili redovni ili rezervni oficiri - pre mobilizacije?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U mobilizaciji, u mobilizaciji koja se... dogo... dogodila krajem oktobra ili početkom novembra meseca, svi komandanti, ovaj... bataljona i diviziona bile su aktivne vojne starešine. Pređašnji komandanti, rezervne vojne starešine su prevedeni u njihove zamenike.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da razgovaramo o ... i molim vas da još ne odgovorite na moje sledeće pitanje... lakim protiv-avionskim divizionima artiljerijskog bataljona. Ali prvo molim da pređemo na privatnu ili zatvorenu sednicu u vezi sa tim, ako vam je poznato ime? Da li znate ime?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Laki protiv-avionski divizion je... Laki protiv-avionski divizion... apsolutno poznato. On je... u sastavu je brigade i služi za... protiv-vazдушnu odbranu svih jedinica brigade.

TUŽILAC MOORE: Molim vas da pređemo na privatnu sednicu u vezi sa odgovorom na ovo pitanje?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 80. motorizovana brigada čini mi se da je imala jednu nezavisnu četvu vojne policije. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko je komandovao tom četom? Da li znate ime te osobe?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Komandir čete vojne policije bio je Vezmarević... Vezmarović Dragan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate koliko je bilo vodova u toj četvi?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Opet se... Je l' se čujem dobro? Ovaj... u toj četvi je... su bila dva policijska voda, i jedan saobraćajni vod, odeljenje za službe... a ovaj, kapetan... Vezmarović je, pored tog odeljenja za službe imao i četnog starešinu. Znači, to bi bio sastav kompletan čete vojne policije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako govorimo o procentu popunjenosti, da li možete da nam kažete u kojoj je meri u stvari ta četa bila popunjena?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Negde oko 70 posto je bila popunjena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada nešto što smo već pomenuli na početku, a odnosi se na vaše dužnosti, dok ste bili načelnik bezbednosti 80. motorizovane brigade. Sada mislim da ne grešim, a i već ste nam rekli da ste bili na čelu bezbednosti u vreme dok ste bili na, nazvaću ga, Vukovarskom području?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Bio sam načelnik organa bezbednosti 80. motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate kog ste datuma došli u to područje?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: 8. u popodnevnom časovima. Znači, 7. sam bio mobilisan, krenuo sam iz Kragujevca sa mobilizacionog zborništa brigade, i stigao sam ovaj, 8. u popodnevnom satima u selo Negoslavce.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste krenuli na put?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Na put smo krenuli iz Kragujevca do Smedereva u... popodnevnom satima 7. Zatim smo prenoćili u Smederevu 7. na 8., i 8. izjutra u jutarnjim časovima, krenuli smo put Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada govorite o 7. i 8., koji je to mesec?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Jedanaesti mesec.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li se sećate kog ste meseca otišli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da li... mislite kada sam se vratio sa ratišta, odnosno, kad je brigada povučena sa ratišta?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je u mom vojnom dokumentu, znači u vojničkoj knjižici uključen... upisan datum 14. januar. Tad je povučena cela brigada. Ja taj vojni dokument držim ovde u torbi i... mogu da ga prezentiram. Možda sam pogrešio da li je to 15. ili 14. januara. Mislim da je upisano.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da je to onda 1992. godina?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine. Izvinite što sam bio neprecizan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da sam ja taj koji je najčešće neprecizan. Hajdemo sada na sam organ bezbednosti. Da li je u njemu bilo i drugih oficira bezbednosti, koji su vam u to vreme pomagali u 80. motorizovanoj brigadi?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Obzirom da ja ovde imam sa... saglasnost Vlade da mogu da govorim o formacijskom sastavu 80. brigade, ja mogu da vam kažem da je u sastavu ovaj, 80. brigade bilo ukupno ovaj, računajući i mene, sedam organa bezbednosti. Znači, postojali su organi bezbednosti, bio je odsek bezbednosti na nivou brigade, u kome su držali mene kao načelnika, zatim oficira bezbednosti, i u ono vreme, mlađeg oficira, sad podoficira bezbednosti. U Prvom, Drugom i Trećem bataljonu, oficiri bezbednosti su bili ujedno i oficiri za obaveštajno-bezbednosne poslove. Znači, tako su... takav naziv su... nosili. Oficiri za kontra-obaveštajne... za... obaveštajno-bezbednosne poslove, a u pozadinskom bataljonu takođe je ovaj, postojao oficir za bezbednost, koji je bio samo oficir bezbednosti i nije imao dužnosti... obaveštajne prirode.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je onda ljudi vama u stvari bilo potčinjeno unutar organa bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Unutar organa bezbednosti direktno su mi bili potčinjena... potčinjene dve starešine: oficir i podoficir. A po liniji stručnog rada, organi bezbednosti iz bataljona podnosili su mi izveštaj i bili su dužni da me izveštavaju o događanjima po liniji bezbednosti u svojim jedinicama. Znači, oni su direktno vezani za komandante bataljona, a po stručnoj liniji, ili ovaj, po profesionalnoj liniji, kako biste rekli, bili su ovaj... povezani sa mnom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam date imena te dvojice oficira koji su bili vama potčinjeni?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Živko Vasić. U to vreme on nije znao da je već bio poručnik, kasnije smo saznali, unapređenje mu nije saopšteno. I bio je Mile... Mile je bio, ovaj... vodnik. Njegovog prezimena se ne sećam i ne mogu da ga prezentiram. Ali postoji u dokumentaciji brigade, tako da može da se sazna i to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ko je bio komandant brigade?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Komandant brigade je bio potpukovnik Vojnović, kasnije unapređen u čin pukovnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vas je ikada pukovnik Vojnović informisao o tome kome je bila potčinjena vaša brigada?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ko je to bio, molim vas?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Izvinite molim vas, da... da ponovite pitanje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Da li vam je ikada pukovnik Vojnović rekao kome je bila potčinjena vaša brigada, početkom novembra 1991. godine?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U metodologiji rada i odnosa između, ovaj... organa bezbednosti i... komandanta brigade, organ bezbednosti kao mlađi po činu i... položaju, dužan je po dolasku na komandno mesto da se javi komandantu brigade. Znači, javio sam se komandantu brigade 8., neposredno po dolasku u selo Negoslavce i tražio sam od njega da me informiše o situaciji, ovaj... o situaciji u kojoj se nalazi brigada. On mi je dao podatke ovaj, kojima je raspolagao, a mislim da mi je tek negde oko 10. rekao da je 80. motorizovana brigada pretpotčinjena komandi... Gardijske motorizovane brigade, koja je ujedno i komanda... Operativne grupe Jug.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kome ste vi onda počeli da šaljete svoje izveštaje, *vis-a-vis* organa bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Po ovaj, Pravilu službe, organ bezbednosti iz potčinjene komande dužan je da se javi... organu bezbednosti pretpostavljene komande. Organ bezbednosti... organ bezbednosti, odnosno načelnik organa bezbednosti Gardijske motorizovane brigade bio je u to vreme major, sad pukovnik Šljivančanin, gospodin pukovnik. I ovaj... moj prvi susret sa organima bezbednosti 80. brigade odvijao se u odsutnosti načelnika organa bezbednosti, gospodina Šljivančanina. Nadam se da mi ne zamera što ne navodim i čin. A ovaj...

prvi razgovor sam obavio sa kapetanom Karanom, koji je u to vreme bio u odseku bezbednosti u komandi Gardijske motorizovane brigade u Negoslavcima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pitanje koje sam... pitanje koje sam vam postavio bilo je: Kome ste počeli da šaljete svoje izveštaje *vis-a-vis* organa bezbednosti?

TUŽILAC MOORE: Želeo bih da prvo rešimo problem koji je, može biti, iz pogrešnog prevoda, jer ja gledam konkretno u 13. red na stranici 75... 13. Zato sam postavio to pitanje, da vidimo da li će odgovor da razjasni: Da li je to greška ili je propušteno u prevodu. Potpuno sam u rukama Suda.

SUDIJA PARKER: Postavite pitanje.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je pitanje koje sam vam postavio, međutim u delu vašeg odgovora stoji: "Moj prvi susret sa organima bezbednosti 80. brigade odvijao se u odsutnosti načelnika organa bezbednosti, gospodina Šljivančanina". Vi tu sada govorite o "oficirima 80. brigade". Da li je to pogrešan prevod?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Verovatno se radi ili o pogrešnom prevodu... Koliko se ja sećam, ja sam rekao da se radi o oficirima bezbednosti Gardijske motorizovane brigade. Znači, ja kao potčinjeni, kao oficir iz potčinjene komande, dužan sam da se javim oficirima bezbednosti iz nadređene komande, što sam i učinio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Upravo tako. Hvala vam na tom razjašnjenju. Da li ste vi praktično posetili organ Gardijske motorizovane brigade, u okviru vaših dužnosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. I kome ste podneli raport, odnosno sa kim ste se videli... koga ste videli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi susret, to sam već rekao, a ne znam da li je prevedeno, imao sam sa kapetanom prve klase Karanom, koji je bio referent u organima bezbednosti Gardijske motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste u bilo kom trenutku videli poručnika Karanfilova tokom obavljanja vaših dužnosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Poručnika Karanfilova sam viđao više puta, ali kažem, prvi susret i prvi kontakt je bio sa... kapetanom prve klase Karanom... gospodinom kapetanom prve klase Karanom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada nekoliko reči o poručniku Karanfilovu. U vezi vaše saradnje sa njim, da li nam možete reći kome je on bio potčinjen, kome je raportirao?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U mom znanju, poručnik Karanfilov je bio ovaj, organ bezbednosti u okviru kontraobaveštajne grupe Gardijske motorizovane brigade, i bio je potčinjen gospodinu Šljivančaninu koji je bio načelnik organa bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko često ste vi posećivali organ bezbednosti Gardijske motorizovane brigade u tom periodu?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa moglo bi se reći... skoro svakodnevno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je bilo važno u to vreme da postoji tesna veza sa organom bezbednosti Gardijske motorizovane brigade *via-a-vis* saradnje između 80. brigade i Gardijske motorizovane brigade ili Operativne grupe Jug?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U principu, ako je saradnja veća, rezultati su bolji i pouzdaniji. Znači, tešnja saradnja je bolja. Međutim, 80. brigada, kao što sam već na prethodno pitanje odgovorio, nije baš imala neke respektabilne snage u svom sastavu, tako da ovaj... stepen zainteresovanosti organa bezbednosti... iz Gardijske motorizovane brigade prema... meni kao načelniku je bio upravo u skladu sa onim što je brigada imala, odnosno, što su njene mogućnosti bile, odnosno, koliko je bila prisutna bezbednosna problematika... Moglo bi da se kaže da nisu baš bile... znatne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U kojoj meri jedan viši oficir mora biti izveštavan o nečemu, što bih ja nazvao, dnevna problematika bezbednosti od samih organa bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Praktično mora da bude obavешten o svim najvažnijim detaljima koji ovaj, nastaju u potčinjenoj jedinici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada govorimo o vašem vojničkom iskustvu, kakav je bio vaš sveukupni utisak o organima bezbednosti Gardijske motorizovane brigade, o njihovom profesionalizmu i o načinu na koji su oni pristupali svom radu?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Vrlo je nezahvalno da ja kao rezervni oficir ocenjujem ovaj, visoke profesionalce koji su bili ovaj... organi bezbednosti u Gardijskoj brigadi. Ali, u Gardijskoj brigadi su bili oficiri, kako bismo rekli, "rukom birani", znači najbolji među najboljima i sigurno da su bili visoki profesionalci. To je moje mišljenje. Ali, nezahvalno mi je da ja ocenjujem neke koji su bolje od mene ovaj, obrazovani.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada ću o izveštajima, usmenim i pisanim. Da li je postojala obaveza, možda čak i da iskoristim reč "dužnost", da se redovno podnose pismeni izveštaji? I ako jeste, recite nam u kojoj ste vi to meri i kome slali takve izveštaje?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U principu, oblik izveštavanja se dogovara između organa bezbednosti, potčinjene i nadređene komande. Izveštaji su uglavnom bili ovaj, po stručnoj liniji, usmeni. Ja mislim da je bilo par pisмениh izveštaja, o bezbednosnoj problematici 80. brigade, koja je bila veoma mala, odnosno, imala je kod sebe vrlo mali broj vojnika, odnosno vrlo mali broj jedinica pod svojom komandom neposredno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda ćemo se kasnije opet vratiti na ovu temu. A sada da govorimo malo, kako bih se izrazio, lokalnoj srpskoj Teritorijalnoj Odbrani, a ponekad se za to koriste i izrazi kao dobrovoljci ili paravojska. Da li znate, odnosno da li možete da se setite ko je komandovao lokalnom srpskom Teritorijalnom Odbranom u Vukovaru u to vreme?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi moji kontakti, prvi moji kontakti sa ovaj, civilnim strukturama i sa jedinicama Teritorijalne Odbrane vezani su za period iza ulaska 80. motorizovane brigade u... Vukovar. I ja mogu da govorim samo o periodu koji je ovaj, vezan za taj datum, pa nadalje. Ako želite konkretno, mogu da vam kažem ovaj, ko je i šta je.

TUŽILAC MOORE: Pre nego što nastavimo...

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude.

TUŽILAC MOORE:... možda imamo problem sa prevodom?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje. Uz izvinjenje mom uvaženom kolegi, ali mislim da način na koji je postavio prethodno pitanje... nije u redu i ne proizilazi iz dosadašnjeg stanja stvari. Naime, moj uvaženi kolega na stranici 78. u redu 20. govorio o lokalnom srpskom TO-u, koji je povremeno, to jest ponekad poznat kao dobrovoljci i paravojska. Mislim da ta dva pojma uopšte nisu... izjednačena, kao što to želi da predstavi moj uvaženi kolega. I to svakako može da zbuni svedoka.

TUŽILAC MOORE: Da, svakako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi možete da nam kažete koji je izraz prikladan?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ovaj, ovo pitanje ne može mene da ovaj, zbuni. Teritorijalna Odbrana i dobrovoljci i paravojne formacije su tri različite kategorije. Teritorijalna Odbrana u bivšoj Jugoslaviji bila je organizovana kao vojna formacija na teritorijalnom nivou. Znači, svaki region, svaka ovaj, opština imala je svoj opštinski štab Teritorijalne Odbrane u koji je ovaj, koji je, u zavisnosti od veličine društveno-političke zajednice, mislim na opštinu ili region, bila formirana Teritorijalna Odbrana, a onda je bila ovaj, formirana i na nivou republike. Ovaj, paravojne formacije su paravojne. To ne bih ovaj, mislim da se zna o čemu se radi, a ovaj, dobrovoljci su dobrovoljci. Po sistemu jedinstva u komandovanju, sve jedinice koje se nalaze na teritoriji gde jedinice Jugoslovenske Narodne Armije izvode dejstva, dužne su da se podrede najvišoj komandi, odnosno jedinicama Jugoslovenske Narodne Armije. Znači, tu imamo Teritorijalnu Odbranu koja je bila ovaj, oformljena na istom principu kao i Jugoslovenska Narodna Armija. Znači, imala je istu komandnu strukturu. Sastav: odeljenje, vod, četa, bataljon, odnosno ne bataljon nego je bio odred, ili tako nešto. Gospodine Moore, mislim da... je li je zadovoljavajuće objašnjenje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. A da li ste znali imena vođa onoga što bih ja nazvao lokalnom Teritorijalnom Odbranom u Vukovaru?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. U periodu iza 23. imao sam kontakte sa ovaj, predstavnicima lokalne Teritorijalne Odbrane. Komandant Teritorijalne Odbrane... Nije pitanje ali, da li da odgovorim?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, molim vas.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Znači, komandant ovaj, Teritorijalne Odbrane bio je Miroljub Vujović, načelnik štaba Teritorijalne Odbrane bio je Stanko Vujanović. I to su praktično bila dva ključna čoveka u Teritorijalnoj Odbrani Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste poznavali čoveka po imenu Milan Lančužanin i to u kontekstu Teritorijalne Odbrane Vukovara?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Poznavao sam ga. Ovaj, on je bio komandir odreda Leva Supoderica i imao je nadimak Kameni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kome je lokalna Teritorijalna Odbrana Vukovara bila potčinjena?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U trenutku ovaj, u trenutku ulaska 80. brigade u Vukovar, to je period 23., 24., 25., nemojte tačno ovaj, da me uzmete ovaj, ne mogu tačno da potvrdim, ali i o tome postoje dokumenta... sve jedinice koje su se nalazile na teritoriji ovaj, Vukovara, morale su da budu potčinjene komandi 80. motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ako govorimo o periodu od 8., 9. i 10. novembra, da li znate kome su bili potčinjeni u to vreme?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja tu ne mogu sa sigurnošću da tvrdim, jer u to vreme sam bio na toj teritoriji. Ali obzirom da nijedna jedinica 80. brigade nije ovaj, bila u dodiru odnosno... u dodiru sa tim jedinicama, ne mogu... ali praktično, sve te jedinice morale su budu potčinjene nekoj od komandi Jugoslovenske Narodne Armije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kojoj komandi su oni po vašem mišljenju bili potčinjeni u to vreme?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Samo po mom verovanju, mislim da su bili potčinjeni Gardijskoj motorizovanoj brigadi, komandi Gardijske motorizovane brigade. Znači, bez pouzdanog tvrđenja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Hteo bih sada da porazgovaramo o tim ljudima koje ste pominjali. Vi ste nam pomenuli Kamenog. Da li ste znali ili ste imali bilo kakvu predstavu o tome kakve su bile njegove političke ideje ili simpatije?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Najiskrenije rečeno, s tim čovekom sam razgovarao samo nekoliko puta. Mislim da je nagingjao ovaj, radikalima. Ali najiskrenije rečeno, u tom periodu Jugoslovenska Narodna Armija nije pridavala posebnu pažnju ideologiji. Više se gledalo na to... više se gledalo na patriotizam i na zainteresovanost ljudi da uđu u sastav Jugoslovenske Narodne Armije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da porazgovaramo sada o odred Petrova gora ili o odred Teritorijalne Odbrane, kako se ponekad naziva. Da li vam je poznato, je li ona nastavila da postoji i nakon što je 80. motorizovana brigada ušla u Vukovar?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U mom znanju, u mom znanju, ovaj, odred Petrova gora kada sam ja ušao u Vukovar nije egzistirao. Egzistirao je samo ovaj, odred Leva Supoderica, čiji komandant je bio gospodin Milan Lančužanin.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Mislim da postoji zabrinutost kada pominjemo 23., 24. i 25. Pretpostavljam da govorimo o novembru, je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je je gospodine, s izvinjenjem. Ja, ovaj, računam da se to podrazumeva, a podsetite me kad želite da se tačno odredim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sasvim sam siguran da će ti datumi sada postati vrlo čvrsti, bar kad je u pitanju mesec. Sada bih hteo da porazgovaramo o uniformama lokalne Teritorijalne Odbrane. Da li možete oko toga da nam pomognete? Kako su se oni oblačili?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Uniformisanost ovaj, pripadnika Teritorijalne odbrane je bila različita. U principu, nosili su uniforme ovaj, Jugoslovenske Narodne Armije. Bilo je tu uniformi, ako se sećam dobro modela M77, a ovaj, bilo je i maskirnih uniformi ovaj, M89, M90. Nemojte da me uzmete tačno ovaj, za reč. A ovaj, stepen uniformisanosti je zavisio od ovaj, položaja u hijerarhiji u Teritorijalnoj odbrani. Znači, oni koji su bili na višim položajima, bili su kompletnije uniformisani od recimo, onih koji su bili borci. Znači, bilo je uglavnom, nosile su se ovaj, kape JNA, bilo je bluza, čizama, patika. Bilo je i... farmerke i bluze, i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Sada bih hteo da vrlo kratko porazgovaramo o majoru Šljivančaninu. Mislim da je tačno da vi verujete da ste ga sreli u dve ili tri prilike u Istočnoj Slavoniji, je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, gospodine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da ste se pozavali i privatno, je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Privatno ne. Samo službeno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda ovo treba drugačije da formulišem. Da li je to tačno da se on prema vama odnosio sa ljubaznošću kada ste imali posla s njim, da je bio ljubazan i uljudan prema vama?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Veoma, veoma. Veoma uljudan i veoma pažljiv i veoma kolegijalan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada sam rekao da ste ga privatno poznavali, možda je to bilo neprecizno pitanje - kada ste imali neformalne razgovore, uvek bi vam na primer, ponudio piće?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Prvi recimo susret sa majorom Šljivančaninom bio je: "Dobro mi došao..." i ovaj "...kakvo ti je zdravstveno stanje, kako ti je porodica, hoćeš telefon da se javiš kući? Imamo ovde kupatilo ako želiš da se okupaš, hoćeš li da popijemo nešto..." i tako dalje. Znači, vrlo, vrlo ovako srdačan susret, u smislu srdačnosti kakvu iskazuju, ovaj ljudi u Srbiji, u Šumadiji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da ima bar nekoliko ljudi u ovoj sudnici koji su ovo sa zadovoljstvom čuli. Ali, da krenemo dalje. Sada bih hteo da porazgovaramo o stvarima poslovnog odnosa. Da li ste ikada s njim razgovarali o stvarima vezanim za posao, i da li je on sam rešavao takve stvari, ili na koji način je on postupao u tim slučajevima?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U skladu sa obukom koju sam ja imao kao organ... organ bezbednosti, da ne kažem načelnik organa bezbednosti, dužnost organa bezbednosti iz pretpostavljene komande je da po dolasku u zonu ovaj, borbenih dejstava, budem uveden u bezbednosnu situaciju, odnosno problematiku. Ja sam po tom pitanju od gospodina pukovnika, u to vreme majora Šljivančanina tražio

da me uvede u situaciju. Međutim ovaj, on me je uglavnom upućivao da ta pitanja rešim sa kapetanom Karanom, koji je bio organ bezbednosti u Gardijskoj motorizovanoj brigadi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada se radilo, recimo, o obuci organa bezbednosti, da li je postojalo uverenje o tome gde bi trebalo da se nalazi organ bezbednosti kada se govori o liniji fronta ili o komandi? Da li je postojalo neko uobičajeno gledište u vezi sa tim?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U, u principu, organ bezbednosti, ne samo organ bezbednosti, nego svi organi ovaj, komande... moraju da budu uvek na raspolaganju komandantu brigade i da mu svojim predlozima pomognu u donošenju što kvalitetnije odluke za upotrebu potčinjenih jedinica. Trebalo bi, trebalo bi ovaj, načelnik organa bezbednosti da se nalazi u komandi ovaj, brigade. Međutim, rad organa bezbednosti, uključujući i načelnika organa bezbednosti, zahteva i veliki boravak na terenu. Znači, praktično evo, pošto ovde imam saglasnost da pričam o organizacionoj strukturi 80. brigade, ja sam moja dva referenta angažovao po nekom pravilu nepisanom kod organa bezbednosti, znači oficira za rad u ovaj, divizionima, gde nije bilo organa bezbednosti, a mlađih oficira u prištabskim jedinicama. A ja sam direktno kontaktirao njih dvojicu i četiri organa bezbednosti u bataljonima koje sam ovaj, ovde naveo, znači: Prvi, Drugi, Treći i Pozadinski.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da govorimo samo o majoru Šljivančaninu. Vi ste rekli da je on bio načelnik organa bezbednosti?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. Dao sam na znanje. To je u mom znanju, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U kontekstu Operativne Grupe Jug, ko je bio komandant majoru Šljivančaninu? Kome je on podnosio raport?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Po komandnoj liniji, po komandnoj liniji... komandant brigade je nadređeni komandant organu bezbednosti i u Gardijskoj motorizovanoj, i u 80., i u svim drugim brigadama. A po stručnoj liniji ovaj, organi bezbednosti se vezuju za organe bezbednosti pretpostavljene komande. Koja je bila pretpostavljena komanda ovaj, Gardijskoj motorizovanoj brigadi ja... ne znam sa sigurnošću i ovaj, praktično, na taj način sam odgovorio na vaše pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je reč o pukovniku Mrkšiću, kakav je odnos ili kakvu je ulogu imao major Šljivančanin prema njemu u, da kažem, profesionalnom odnosu?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ako govorimo o profesionalnoj vezi, a vi ovaj, praktično mislite na kontraobaveštajni rad koji organ bezbednosti težišno obavlja, ja bih mogao da vam odgovorim, samo mi dajte saglasnost da baš upravo na to mislite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa to je deo onoga na šta sam ja mislio.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ukoliko se misli konkretno na ovaj, kontraobaveštajni rad, organ bezbednosti svom komandantu, bilo da se radi o meni ili o gospodinu pukovniku, odnosno majoru Šljivančaninu - dužan je da prezentira najvažnije podatke koji ugrožavaju bezbednost jedinice. To sam radio i ja, pa pretpostavljam da je i on radio. A po ovaj, komandnoj odgovornosti, i ja i on odgovaramo praktično komandantu brigade. Znači, on nam daje zadatke, s tim što

dobijamo i dopunske zadatke po liniji struke iz... od organa bezbednosti iz pretpostavljene komande.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako govorimo o pukovniku Mrkšiću i o majoru Šljivančaninu, kakvu je ulogu imao major Šljivančanin *vis-a-vis* njegove... kakvu je ulogu imao major Šljivančanin u odnosu na pukovnika Mrkšića kao komandanta?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Imao je dužnost da ga... da ga obaveštava o bezbednosnoj situaciji u jedinici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete "bezbednosna situacija u jedinici" i pominjete "jedinicu", na koju jedinicu mislite?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim na ovaj, na Gardijsku motorizovanu brigadu i na sve jedinice koje su potčinjene Gardijskoj motorizovanoj brigadi, obzirom da je ona bila ujedno i komanda Operativne grupe Jug.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko je važan taj zadatak?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne želim da ovaj, procenjujem ulogu organa bezbednosti, ali u nekim trenucima to je praktično od presudne važnosti. Znači, podatak koji organ bezbednosti može da dostavi svom komandantu, može da razreši mnoge stvari ovaj, odnosno da omogući pravilnu upotrebu jedinica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dozvolite mi da vam izložim jednu situaciju. Ako bi postalo očigledno da jedinice koje su podčinjene recimo pukovniku Mrkšiću, da se ponašaju na način koji očigledno ugrožava bezbednost jedinice ili bi stvorio znatne probleme jedinici, a major Šljivančanin je svestan toga, kakva bi bila njegova obaveza u pogledu izveštavanja pukovnika Mrkšića o toj činjenici?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da ga obav... da ga obavesti... ovaj... da ga... obavesti u potpunosti. S tim što kod obaveštavanja između ovaj, organa bezbednosti, i ovaj, komandanta, postoji tačno preciziran odnos. Znači, načelnik bezbednosti teži da uglavnom u sadržajnom i u što kraćem vremenu obavesti komandanta o bezbednosnoj problematici, a komandant po svom nahođenju znači, po svom izboru, može da postavi dodatna pitanja, da traži dodatna obja... objašnjenja i da ovaj, na osnovu toga, donese svoju ovaj, odluku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Sada bih hteo da porazgovaramo, ja ću načelno da upotrebim izraz - o evakuaciji. U vreme kada ste bili u Vukovaru, da li ste učestvovali u bilo kojoj evakuaciji?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U klasičnom slučaju evakuacije od početka ovaj, pa do kraja - ne. Ali sam učestvovao u ovaj, obezbeđenju... ratnih zarobljenika koji su se predali u rejonu Mitnica. Znači, praktično evakuacija počinje od trenutka kad se prihvate, ovaj, ratni zarobljenici, a završava se kad se odvedu na određenu destinaciju, odnosno u određeni rejon gde se čuvaju i obezbeđuju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Za koje jedinice se smatra da su najprikladnije za čuvanje ili obezbeđivanje ratnih zarobljenika?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Jedinice vojne policije. One su najobučenije za čuvanje ovaj, ratnih zarobljenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako to da su jedinice vojne policije najprikladnije za čuvanje ratnih zarobljenika? Da li možete da objasnite zbog čega je to tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Zato što imaju posebnu obuku. Oni se obučavaju za suzbijanje nereda i za ovaj, obezbeđenje objekata, za ovaj, postupak sa zatvorenicima sa ovaj, ratnim zarobljenicima. I zbog toga su najprikladniji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je uobičajeno ili da li je normalna procedura da oficir za bezbednost bude zadužen za evakuaciju zatvorenika?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U mom znanju to nije u nadležnosti oficira za bezbednost, u mom znanju. Oficir bezbednosti može da bude konsultovan kako da se odradi evakuacija. Ali sve te poslove čuvanja, izvođenja i tako dalje, izvode ono što smo u JNA nazivali subjekti ovaj, bezbednosti, a to su: komande, komandanti i komandiri i njima potčinjene jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je reč o jedinicama Teritorijalne odbrane, po vašem profesionalnom sudu, na kraju sukoba, koliko je obazrivo i mudro da isključivo Teritorijalna odbrana učestvuje u operaciji evakuacije?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: To sve zna... to sve zavisi od procene ovaj, komandanta. Znači, to je odluka komandanta, i on donosi odluku. A, procenu vrši ili na bazi poznatih ovaj, podataka koji na... na... na bazi podataka, na kojoj se donosi ovaj, odluka za izvođenje bilo koje operacije, uključiv i ovaj, i operaciju evakuacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ponovo, po vašem profesionalnom mišljenju, ukoliko bi taj komandant raspolagao informacijama o tome da lokalne jedinice Teritorijalne odbrane vrše zverstva ili čine zlo zatvorenicima, da li bi po vašem mišljenju bilo mudro ili pametno da te lokalne jedinice Teritorijalne Odbrane posle toga učestvuju u evakuaciji sličnih zatvorenika?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Normalno je da ne bi bilo, normalno je da ne bi bilo. I ovako imam jednu molbu za vas, gospodine Moore. Ovaj, moja profesija je inženjer. Ovaj, kad tražite moje profesionalno... kad tražite mišljenje po vojnim pitanjima, pitajte me kao ovaj, oficira... rezervnog, oficira bezbednosti. S izvinjenjem za ovu primedbu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nikakav problem. Mi ćemo se i na drugi način baviti sa tim. Da sada porazgovaramo o evakuacijama u području Vukovara o kojima ste vi imali saznanja. Da li vam je poznato koja je prva evakuacija za koju ste saznali?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Prva evakuacija za koju sam ja saznao, odnosno radilo se o mom neposrednom vizuelnom zapažanju, bio je konvoj autobusa koji je prošao kroz selo Negoslavce iz pravca Vukovara. I kad sam pitao o čemu se radi, rečeno mi je da su to zarobljeni pripadnici hrvatskih vojnih formacija. Tamo je bilo više ovaj, formacija: i zengi, i HVO-a i tako dalje, da ne nabrajam sve. Znači, ovaj, oni su... pro... proveženi autobusima ovaj, kroz Negoslavce i, koliko sam shvatio, odveženi su u pritvorsku jedinicu u Sremskoj Mitrovici. Druga evakuacija koja je meni poznata, bila je ovaj, evakuacija Mitničke grupe, koja je... Izvinite molim vas, kažite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nema problema. Da porazgovaramo o prvoj evakuaciji. U engleskom jeziku koristimo frazu pripadnici raznih vojnih formacija,

kao što su gardijci . U engleskom jeziku reč "guards", može biti zatvorska straža, ali i obezbeđenje, a naravno, u ovom slučaju, može biti i vojni gardijski puk. Imamo prevod "razne vojne formacije poput gardijskih formacija". Hoćete li molim vas da nam objasnite, da budete malo konkretniji, na šta tačno mislite? Ovde je u pitanju jezička distinkcija.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Evo ovako. U mom znanju, znači ono što ja znam ovaj, u Vukovaru su se nalazile jedinice Zbora Narodne Garde i one su nosile ovaj, skraćen naziv ZNG, a popularno su ih zvali zenge. Zatim, nalazile su se formacije ovaj, Hrvatskog Veća Odbrane. To je bio naziv koji se koristio za označavanje pripadnika određenih ovaj, jedinica i bili su pripadnici MUP-a. Znači, u tim autobusima koje sam ja pomenuo da su išli od Borovog naselja kroz Negoslavce i dalje prema Sremskoj Mitrovici, bili su pripadnici ovih formacija koje sam ja naveo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je prva vaša evakuacija. A druga evakuacija o kojoj ste počeli da nam govorite, odnosi se na Mitnicu?

TUŽILAC MOORE: Ali samo da pitam Pretresno veće da li je potrebno da sada napravimo pauzu, jer mislim da je to uobičajeno posle sat i po rada?

SUDIJA PARKER: Pa ako je to uobičajeno, gospodine Moore, onda možemo sada da napravimo pauzu.

TUŽILAC MOORE: Sada sam nameravao da počnem Mitnicu.

SUDIJA PARKER: Ostalo je samo tri minuta, tako da ćemo sada da napravimo prvu pauzu i nastavićemo sa radom u 15.20 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vidimo onda u vezi sa Mitnicom. Rekli ste nam da ćete nam nešto reći u vezi evakuacije sa Mitnice. Kako ste se vi uključili u sve to, ili kako ste sve to doživeli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U, ovaj, evakuaciju Mitnice, ja sam se uključio po naređenju mog komandanta brigade, u ono vreme potpukovnika Vojnovića, a sa mnom je uključen i deo ovaj, snaga iz 80. motorizovane brigade. Za ovaj, čuvanje i obezbeđenje zatvorenika angažovani su delovi čete vojne policije, oficiri iz komande brigade, i deo vojnika iz prištabskih jedinica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi otišli na Ovčaru 18. novembra u vezi evakuacije sa Mitnice?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, moglo bi tako da se kaže.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I u kom svojstvu ste vi učestvovali?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Učestvovao sam kao organ bezbednosti. To je moja osnovna funkcija.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta je konkretno bio vaš zadatak, vaša uloga?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa uloga ovaj, organa bezbednosti u obezbeđenju i čuvanju ratnih zarobljenika praktično ne bi trebalo ni da postoji. Verujem da je komandant brigade poslao mene da vršim nadgledanje da li se ovaj, prema zatvorenicima postupa u skladu sa Ženevskom i Haškom konvencijom (Geneva and The Hague Conventions), odnosno da li je postupak pravilan. Za druge stvari, objektivno rečeno, ne bi trebalo da me angažuje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ime komandanta brigade koji vas je poslao je?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Vojnović Milorad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi znamo iz drugih iskaza koji su dati pred ovim Sudom da su evakuisani sa Mitnice stigli na "Ovčaru" 18. novembra, a otišli sa "Ovčare" 19. novembra. Da li ste vi ostali na "Ovčari" tokom noći i ranog jutra 18. na 19. novembar?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Mogu detaljno da ovaj, opišem sistem obezbeđenja, ukoliko je to interesantno za časni Sud i za prisutnu gospodu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je upravo moje sledeće pitanje. Molim vas lepo, budite ljubazni da nam kažete svojim rečima kakav je bezbednosni režim tada postojao za te zatvorenike?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mi smo formirali ovaj, dva sistema obezbeđenja. Formirali smo spoljnje obezbeđenje ovaj, hangara na Ovčari gde su bili ovaj, pritvoreni zarobljeni pripadnici, ja ću da upotrebim izraz "hrvatskih oružanih snaga", da ne bih ponavljao ono: zenge, policija i tako dalje, što sam pričao u prethodnom slučaju. Znači, imali smo dva sistema obezbeđenja, spoljnji i unutrašnji. Jer, iz pravca šume Đerdej i Bugarskog groblja još je bilo pomalo pucnjave. A spolja smo obezbeđivali zatvorenike pripadnicima prištabskih jedinica. To su: četa veze, četa ovaj, ABHO, onda ovaj, iz komande stana, pošto je izviđačka četa bila izdvojena i bila je na osiguranju osmatračnice ovaj, ove artiljerijske osmatračnice. A unutrašnje obezbeđenje su činili pripadnici ovaj, pripadnici vojne policije i oficiri iz komande brigade. Inače ovaj, imali smo obezbeđenje u dve smene. Znači, menjali smo vojnike, s tim što je potpukovnik Danilović, načelnik štaba, rukovodio operacijom a ovaj, ja i on i kapetan Vezmarović smo praktično ostali ovaj, do jutarnjih sati, s tim što je, zbog moje premorenosti, komandant brigade mene nešto pre ukrcavanja vojnih obveznika, pardon zarobljenih, ovaj, pripadnika hrvatske vojske, poslao u komandu... na odmor. To bi praktično bilo sve. Inače ovaj, ponudili smo zapovedniku: vodu, hranu, sve ono ovaj, što treba, i on se praktično odlučio za vodu. To smo doneli u mešini. Dva, tri puta smo donosili, pošto su mešine bile ovaj, 50 litara, a bilo je 200 ljudi. I praktično, to bi bio kratak opis. Ako želite nešto konkretnije, mogu da kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nisam nameravao da vas pitam za dodatne pojedinosti. Ali koliko je ljudi, ako se sećate, bilo korišćeno za čuvanje ratnih zarobljenika Mitničke grupe?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim ovako: u jednoj smeni, u jednoj smeni je bilo između 40 i 50. Znači, ukupno je bilo angažovano ovaj, oko stotinak vojnika u dve smene, oko stotinak vojnika u dve smene. Ali se radi o slobodnoj proceni i o sećanju starom 16 godina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prevodioci vas mole da govorite malo glasnije, jer govorite dosta sporo i tiho. Zašto je potrebno bilo da se radi u smenama kada se daje obezbeđenje?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Zbog ovaj, premorenosti ljudstva. Čak recimo stražarska dužnost, po Pravilu Službe za obavljanje stražarske dužnosti, obavlja se u trajanju od dva sata, pa se onda vrši promena. Mi smo praktično... tog puta negde oko šest sati ovaj, po šest sati su bili prisutni ovaj, vojnici i oficiri na obezbeđenju. Je li sve u redu što se tiče čujnosti i brzine?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jeste, hvala vam. Pomogli ste nam. Možete li... već ste nam rekli nešto o Vezmaroviću. Da li vam je poznato da li je Karanfilov bio prisutan u bilo kom trenutku tokom evakuacije Mitničke grupe?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Bio je. I on je praktično ovaj, doveo komandu Mitničke grupe. Bili smo prisutni ovaj, potpukovnik Vojnović, potpukovnik Danilović, ja i možda još neko od oficira, koga se ne... ne sećam i ovaj, kapetan Karanfilov. On je praktično tu grupu doveo, doveo je zapovednika grupe, Karaulu Pilipa i mi smo se sa njim ovaj, dogovorili, predočili smo mu koje će mere bezbednosti unutar hangara da budu ovaj, sprovedene i skrenuli smo mu pažnju da se toga drži. Inače bismo morali da preduzmemo određene mere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je vama poznato, koja uloga je bila Karanfilova u evakuaciji sa Mitnice, bilo 18., bilo 19. novembra?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mogu ovako da kažem – da mi uopšte nije bila poznata njegova uloga u evakuaciji Mitnice, ali da smo se te večeri videli i da nam je on predao tu grupu. On je razgovarao baš ono... sve u smislu Haške konvencije. Nudio recimo, zapovednicima posebnu prostoriju, posebno sve ono što, što predviđa Haška konvencija za oficire i za vojnike i tako dalje. Ali kažem, ne znam njegovu ulogu, do trenutka kad smo se sreli na Ovčari.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da se setite da li ste ga videli 19. novembra...

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Izjutra?

TUŽILAC MOORE – PITANJE:... u vezi sa Mitnicom?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Sa Mitničkom grupom?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko se sećam, nisam ga video. Ali kažem, ja sam otišao možda malo ranije nego što je počelo ukrcavanje u autobuse. Možda su ga drugi videli. Znam da je potpukovnik Vojnović, komandant brigade došao ovaj, to jutro da obiđe ovaj, nas i kažem, video je da sam premoren, pa me je uputio na odmor.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorili ste o vašoj premorenosti. Vezmarović je takođe bio tamo. U kom svojstvu je on tamo bio uključen?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: On je kapetan. On je, u stvari, komandir čete vojne policije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste opisali vašu premorenost. Da li je to bila posledica vaše stražarske dužnosti dok ste bili na "Ovčari"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Moglo bi da se kaže, mada recimo, mada tih dana sam veoma ovaj, malo spavao i veoma se neredovno hranio, tako da maltene imao sam i upalu mišića. To su bili prvi dani. Nisam baš bio prilagođen nešto posebno ovaj, ratnim uslovima. Pre toga sam radio kao direktor, tako da nije kondicija bila baš na nivou.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo onda na pitanje: Da li se možda sećate da je tokom noći bilo nekih incidenata koji su zaokupili vašu pažnju, tog ranog jutra 18. na 19. novembar na "Ovčari"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Objektivno rečeno ovaj, incidenta koji su... koji... koji bi uticali na bezbednosno stanje ovaj, i spoljno i unutrašnje, nije bilo. Bilo je nekih marginalnih stvari. Dolazilo je par ljudi iz Vukovara da vide ko je tu. Bio je jedan potpukovnik iz Gardijske brigade. To je verovatno bio načelnik nekog roda ili službe. On je isto hteo da uđe unutra. Njega smo isto vratili i tako. Ali nije bilo nikakvih incidenata, recimo koji su ugrožavali bezbednost zarobljenika, niti spoljnu bezbednost objekta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada o incidentu s tim potpukovnikom. Čini mi se da ste rekli da je iz Gardijske brigade? Ovde kod nas u prevodu piše samo "iz brigade". Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, iz... iz... Gardijske brigade. Čoveka sam viđao ovaj, kad sam odlazio u komandu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, da vidimo šta je bilo s tim incidentom s potpukovnikom iz Gardijske brigade? Šta je tačno on uradio te večeri?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: On je hteo da uđe ovaj, kod ratnih zatvorenika - ne znam s kojom namerom. Međutim, malo je bio alkoholisan, i ja sam ga vratio. Nisam hteo da rizikujem. Odnosno, ja uz pomoć policije i stražara smo ga spakovali u Pincgauer i vratili... pardon, u PUH. PUH-om je došao sa vozačem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se on prijateljski ponašao prema ratnim zarobljenicima ili ne?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Teško je reći za čoveka koji je u alkoholisanom stanju. Mislim, ponašao se kao čovek koji je u alkoholisanom stanju. Nije došao u dodir recimo sa nekim od ratnih zarobljenika, da bi mogao da ispolji nešto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo onda na... ispričali ste nam o evakuaciji sa Mitnice. Znači, može se reći da vi niste učestvovali u primopredaji i evakuaciji vukovarske bolnice? Je li tako?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Isto tako mislim da se može reći da vi niste otišli u vukovarsku bolnicu 18., 19. ili 20. novembra. Da li je to tačno?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ipak bih želeo da sada govorimo o 20. novembru. Počnimo sa popodnevom toga dana. Da li je sa vama u jednom trenutku stupio u kontakt vaš komandant potpukovnik...

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je bilo...

TUŽILAC MOORE – PITANJE:Vojnović?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ali to je bilo tek u sumrak. Ne bi moglo da se kaže u popodnevni satima. Popodnevni sati su po shvatanju... mom, a i u srpskom narodu, od 12.00 sati pa do, recimo sumraka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Irci možda drugačije gledaju na to. Ali, u svakom slučaju, molim vas na kom je to mestu bilo?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne zameram Ircima što drugačije shvataju nego mi. A to je bilo u komandi 80. brigade ovaj, u Negoslavcima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I šta vam je potpukovnik Vojnović rekao, molim vas?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Vojnović mi je dao dosta neprecizno naređenje . Rekao mi je: "Slušaj, tamo je neka gužva na "Ovčari". Evo ti moje vozilo. Uzmi dva oficira iz komande brigade i vidi šta se tamo dešava i šta može da se uradi".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li... da li Vojnović, da li su potpukovnika Vojnovića obavestili o tome da će biti nekih ljudi na "Ovčari" toga dana?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: O tome ja nemam ovaj, neka precizna saznanja i o tome ne mogu da se izjasnim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi poslušali naređenje?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno. Naređenje komandanta mora uvek da se izvrši.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kad ste otišli na "Ovčaru", šta ste tamo zatekli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Na "Ovčari" sam zatekao jedan veći broj ljudi van hangara, koji su bili okupljeni ispred hangara i koji su me praktično onemogućavali da priđem ulazu hangara. Pitali su me šta tražim, šta traži JNA ovde i tako dalje. Tu se nalaze ratni zarobljenici koji su se njima predali, i da su to njihovi ratni zarobljenici, da to nisu ovaj, zarobljenici ovaj, Jugoslovenske Narodne Armije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad kažete da ste zatekli veći broj ljudi, da li možete da nam date procenu broja ljudi koje ste tamo zatekli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Po slobodnoj proceni i sa vremenske distance od 16 godina, mislim da je tu bilo negde 300, možda i više ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mogli da vidite da li je neko od njih bio naoružan?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Svi su bili naoružani. Svi su bili naoružani. Uglavnom su nosili puške ovaj, automatske puške tipa *Kalashnikov*, a bilo je i trofejnih naoružanja, kao što su ovaj, *Thompson* automati, poluautomatske puške,

koje nisu trofeji, jer to su puške novije proizvodnje. Bilo je mitraljeza M53... mitraljeza ovaj, puškomitraljeza.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li nam možete reći da li su neki od njih nosili uniforme ili neku vrstu vojne odeće?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, Nosili su uniforme. I ovaj, mislim da sam to, kada sam ovaj, govorio o pripadnicima Teritorijalne Odbrane u ranijem periodu opisao. Ako hoćete, mogu da ponovim. Znači, ista je priča. Kombinacija uniformi i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne morate to da ponavljate, ne bar za mene. Kako biste opisali atmosferu među tim ljudima ispred hangara?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Objektivno rečeno, ja sam tu, ovaj, proveo dosta ovako, kratak vremenski period, jer sam procenio da je situacija dosta složena... Nije se poštovala nadležnost vojne policije i pripadnika JNA od strane ovih naoružanih ljudi. Oni su jednostavno hteli da uzmu zatvorenike u svoju nadležnost. I u tom smislu su gurali, odgurivali, postavljali se između pripadnika 80. brigade, delom policajaca, delom iz prištabskih jedinica. Znači, oni su ih odgurivali sa namerom da oni preuzmu, ovaj, te zatvorenike. Ja sam pitao kapetana Vezmarovića o čemu se radi, i on mi kaže: "Znaš, imamo tu dosta problema. Ne mogu da ih izguram iz hangara. Oni hoće da uzmu ratne zarobljenike". Bile su tu i pretnje u smislu ovaj, likvidacija i tako dalje, i tako dalje. Tako da sam ja procenio da situacija... da situacija izmiče kontroli i da prisutni pripadnici Jugoslovenske Narodne Armije ne mogu ovaj, da obezbede red u... hangaru. Inače, nije bilo spoljnog obezbeđenja ovaj, od strane pripadnika JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mogli da procenite kakva je bila vaša lična bezbednost u tom trenutku?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne baš na nekom ovaj, zavidnom nivou. Ali, čovek kad krene u rat, mora da računa na ovaj, sve opcije. Svi smo položili, koji smo služili vojsku, položili smo svečanu obavezu, kojom smo se obavezali da i svoj život rizikujemo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste vi tada smatrali da bi vaš život mogao da bude ugrožen ako stvari pođu pogrešnim putem?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa u slučaju ako bi, recimo ovaj, naoružani... naoružani ljudi koji su tu bili, preduzeli neke mere, ja bih morao da... upotrebim sve svoje raspoložive mogućnosti da ih sprečim u tome. Znači, morao bih da pokušam sve, čak da pokušam i upotrebu oružja, što sigurno bi dovelo do moje likvidacije. Nisam bio jednostavno, malo nas je bilo iz JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste smatrali da je to mogućnost?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je praktično bila opcija. Međutim, ta opcija se uvek izbegava. Vi morate da podesite ovaj, svoje ponašanje situaciji koja vlada u tom trenutku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I koliko dugo ste se tom prilikom zadržali na "Ovčari"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Desetak minuta. Možda koji minut više, kol'ko sam... da uspostavim vezu i da sagledam situaciju. I pošto sam smatrao da

je situacija dosta delikatna, smatrao sam da odmah krenem da obavestim ovaj, pretpostavljenog komandanta da se dobije na vremenu, da se preduzmu adekvatne mere u cilju ovaj, rešavanja te situacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da kažete da li su Vezmarović ili neko drugi od ljudi koji su bili tamo imali na raspolaganju radio stanicu?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Sredstva veze u ovaj, 80. brigadi, gotovo da nije bilo. Bila je uspostavljena telefonska veza, a i bila je ovaj, bilo je naređeno radio ćutanje. Tako da i ako je bilo ovaj, sredstava radio veze ovaj, nisu smele da se upotrebljavaju. A ovaj, telefonske veze su postojale onoliko koliko su mogle da budu održavane u ratnim uslovima. Ali nije bilo telefonske veze recimo između Ovčare i komande 80. brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I gde ste se vi onda vratili?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Vratio sam se u komandu 80. brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gde je to bilo?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U selu Negoslavci. To je bilo praktično, tri kuće su bile na kraju ovaj, sela Negoslavci. Kuća u kojoj je bila komanda brigade bila je druga po redu od kraja sela.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda sam ja pogrešio. Rekli ste da ste ostavili nekoga... rekli ste da ste otišli na "Ovčaru". Da li ste tamo na "Ovčari" ostavili neke od tih ljudi koji su pošli sa vama, pre nego što ste se vratili u Negoslavce?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Sa mnom su bila dva oficira, kapetani prve klase Dakić i Vukić, načelnik inženjerije i načelnik PHBO-a, protiv biološko-hemijske odbrane. Oni su bili i ja sam ih ostavio, računajući da je bolje da ih ostavim da ovaj, povećam broj pripadnika, mada usput, počeo sam da se vraćam bez borbenog obezbeđenja i bio sam sam sa vozačima. Malo sam se žalio zbog toga. Ali... oni su ostali. Ja sam se vratio u komandu brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vidimo sada nešto u vezi vašeg povratka u Negoslavce u komandu brigade. Kada ste vi došli u komandu brigade, da li je tamo bio potpukovnik Vojnović?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bio u komandi brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste se raspitivali gde je on?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U brigadi uvek postoji ovaj, dežurni oficir i dežurna grupa. Komandant pre napuštanja brigade daje obaveštenje gde se nalazi i gde može da bude nađen. Meni je rečeno da se nalazi u komandi Gardijske motorizovane brigade u Negoslavcima. Ja se izvinjavam, je l' se čujem dobro?

SUDIJA PARKER: Vaš glas je čitavo vreme veoma tih. Mislim da vas moramo naterati da nam se obraćate vojničkim paradnim glasom. Bilo bi od velike pomoći kada biste glasnije govorili. Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da nastavimo. Vi kažete da on nije bio u komandi brigade, da vam je rečeno da je u komandi Gardijske motorizovane brigade u Negoslavcima. Da li ste vi onda otišli u komandu Gardijske motorizovane brigade?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam otišao u komandu... Gardijske motorizovane brigade da ovaj, pronađem komandanta brigade i da ga obavestim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste ga pronašli?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U, u, u... određenom smislu - da. On je bio na sastanku ovaj, kod komandanta Gardijske motorizovane brigade, što mi je saopštio ovaj prisutni podoficir koji se nalazio ispred sale gde se održava sastanak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko je bio komandant Gardijske motorizovane brigade?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Gospodin general-potpukovnik, u ono vreme pukovnik Mile Mrkšić.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi pokušali da uđete tamo da biste razgovarali sa potpukovnikom Vojnovićem?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Ja ne znam, ovaj, moram da se obratim časnom Sudu. Pored ovoga da ja glasno ovaj, govorim, postoji i inženjersko rešenje da se malo pojača ton na sredstvima veze.

SUDIJA PARKER: Ovde je ton namešten na jedan nivo i to se automatski radi. Da li vi mislite da kažete da ne možete sebe da čujete? To može da se reši. Pomoćiće vam sudski poslužitelj da možete sebe da čujete.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Povremeno ne čujem sebe.

SUDIJA PARKER: Mislim da to ima više veze sa jačinom vašeg glasa nego sa našim sistemom.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ: Sada je ovaj, sve glasnije i sve bolje. Sad je sve glasnije i sad sve čujem korektno. Intervencija službenika je bila adekvatna.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se vratimo na vaše svedočenje. Dakle, rečeno vam je da je Mrkšić na sastanku sa Vojnovićem. To vam je rekao neki podoficir koji se tamo nalazio ispred sobe za sastanke. Da li ste zatražili...
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste zatražili da razgovarate sa Vojnovićem?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Jer organi bezbednosti imaju uvek prioritet pri post... pri pristupanju komandantu, odnosno pri izveštavanju komandanta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste onda uspeali da dođete do Vojnovića?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Za prvih sat do sat i po - ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste obavestili podoficira da imate važne informacije za Vojnovića ili niste ?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Jesam apsolutno. I naglasio sam da sam organ bezbednosti... i da imam hitne i važne informacije za potpukovnika Vojnovića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate da li je taj podoficir prekidao sastanak ili ušao unutra i prekinuo sastanak između Mrkšića i Vojnovića ili ne?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Rekao mi je da ima izričito naređenje da ne sme da ovaj, prekine sastanak.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Izvinjavam se mom kolegi što ga prekidam, ali mislim da njegova konstatacija u poslednjem pitanju nije proizilazila iz ranijih odgovora svedoka. Naime, moj uvaženi kolega kaže: "Da li je ovaj podoficir ušao da prekine sastanak između Mrkšića i Vojnovića?". Mi nismo čuli da je ovde svedok tvrdio da je bio sastanak samo između Mrkšića i Vojnovića. Mislim da bi prvo moj uvaženi kolega trebao da ispita oko prirode sastanka - ko je bio, pa onda da koristi ovakve konstatacije. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: O sastanku uopšte nije bilo reči. Rečeno nam je da je tu bilo dvoje ljudi. Prema tome, mislim da nije problem u pitanju, gospodine Vasiću. Međutim, ukoliko to pitanje ne bude dalje razrađeno, vi to možete da uradite naravno u toku svog unakrsnog ispitivanja. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Dakle, vi ste nam ranije rekli da niste imali pristupa Vojnoviću, i da je tako bilo "prvih sat do sat i po". Da li onda možemo da saznamo kada ste uspeli da razgovarate sa Vojnovićem? Kada i gde ste sa njim razgovarali?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, razgovarao sam u ovaj, predvorju sale, gde se ovaj, održavao sastanak. A ovaj, inače... to je bilo u periodu od jednog do jednog i po sata. Tačno, period do 30 minuta je veoma veliki period, i za to vreme se ovaj, gubi ili dobija ovaj, bitka. Ja ne mogu da se odredim ovaj, da li je to bilo sat ili sat i po. Ali u tom terminu sam se video sa potpukovnikom Vojnovićem. I čim sam ga video, odmah sam mu prišao i izvestio ga o situaciji u smislu, kao što sam i opisao ovde, u smislu opisa na pitanje koje sam govorio vama. S tim što u principu, organ bezbednosti komandantu ne sme da oduzima vreme. Znači, to je informisanje od tri do četiri, pet minuta, u kom vremenu se kažu najvažnije stvari. Onda se čeka odluka komandanta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste razgovarali i da ste informisali Vojnovića o situaciji koju ste ovde u Sudu opisali. Da li je Vojnović na bilo koji način reagovao na informacije koje ste mu tada preneli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Reagovao je ovaj, dosta ovako... reći za potpuko... potpukovnika Vojnovića da je bio uplašen... ne stoji. Mislim, on je odličan vojnik. Jednostavno, reagovao je u smislu – šta da radimo?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je on stavio do znanja da je razgovarao sa pukovnikom Mrkšićem o onome što bih ja nazvao "situacija Ovčara", pre nego što je sa vama razgovarao?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. On mi je rekao da je u toku referisanja od pukovnika Mrkšića ovaj, njemu predočio situaciju na "Ovčari": da se tamo nalaze ovaj, naoružani ljudi, da je situacija ekscesna, ali da nije dobio nikakav odgovor od njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče molim vas, gledajte samo pravo u Pretresno veće. Hvala vam, zaista. Sada, u vezi sa razgovorom koji ste imali sa Vojnovićem, vi ste rekli da je on izgledao ne baš uplašeno, ali pomalo zbunjeno ili iznenađeno. Šta se posle toga dogodilo između vas i Vojnovića?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da ste vi izabrali bolji izraz od mene - "zbunjeno". Moglo bi tako to da se kaže. Pa ništa, on mi je rekao, ovaj: "Hajdemo do...", ovaj... onda smo bili drugovi "...do druga pukovnika Mrkšića, da ga izvestimo i da tražimo rešenje od njega, i da vidimo kako da postupimo".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste razgovarali sa drugom Mrkšićem, kako je to predložio Vojnović?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, da. I gospodin potpukovnik Vojnović je tražio od mene da ja referišem, što ovako, iskreno rečeno, nije u praksi. Nikad ovaj, mlađi ne referiše i ne raportira u prisustvu starijeg. Ali je on tražio od mene, i ja sam izložio otprilike na isti način podatke ovaj, gospodinu general-potpukovniku Mrkšiću, kao i ovaj, pukovniku Vojnoviću.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta ste rekli pukovniku Mrkšiću?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa vidite, referisanje ovaj, organa bezbednosti pretpostavljenom komandantu mora da bude, kao što sam rekao, sadržajno i jezgrovito i da ukaže na osnovni problem bezbednosti koji je uočen. Znači, ono što sam rekao o situaciji, to sam ukratko... izneo, s tim što... molim da s vremenske distance od 16 godina niko od mene ne traži da decidirano kažem šta sam rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja neću od vas tražiti da to od reči do reči ponovite, ali ću da vas zamolim da nam ukratko kažete ili se priselite šta ste rekli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa uglavnom sam rekao da, ovaj, se nalazi grupa naoružanih ljudi koji ističu da su njihovi ratni zarobljenici, da su ovaj, u alkoholisanom stanju, da prete integritetu ovaj, zarobljenika i da, ovaj, se ponašaju bez respekta prema prisutnim pripadnicima Jugoslovenske Narodne Armije, u ovom slučaju pripadnicima 80. brigade, motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je Mrkšić odgovorio na to?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Meni nije odgovorio na to. Posle jedne male pauze ovaj, potpukovnik Vojnović je pitao: "Druže pukovniče, šta da radimo ovaj, po ovom pitanju?"

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvolite, nastavite molim vas. Ispričajte nam, ispričajte to Sudu.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Praktično, ja sam smatrao, kao što sam i rekao, da u prisustvu starijeg po činu, mlađi ne treba da referiše. Referisao sam iza toga stao. Onda je potpukovnik Vojnović pitao, ovaj: "Gospodine pukovniče, družo pukovniče, šta da radimo u ovoj, ovoj situaciji?" Onda je on, malo ovako ljutito reagovao povišenim tonom u smislu: zašto ga to izveštavamo, da nema vremena tim da se bavi, i tako dalje, i tako dalje. U stvari, i tako dalje... ne tako dalje, nego... u tom smislu. E, onda, pošto je ta diskusija između meni nadređenog oficira i njemu nadređenog oficira dobila neki ton, ja sam smatrao da je zgodno da se ja malo povučem, da bi oni taj problem razrešili. I povukao sam se par koraka. Oni su nastavili razgovor. Onda su počeli da se udaljavaju obostrano od mene i... posle nekih tri, četiri minuta, potpukovnik Vojnović se vratio do mene i rekao mi je da odem da prenesem ovaj, naređenje pripadnicima 80. brigade da se povuku sa "Ovčare". Pošto nisam imao vozilo, on mi je opet dao svoje komandno-štabno vozilo, *Fiat Campagnola*. I ja sam se sa njom vratio prema "Ovčari".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Samo bih hteo sada da vas pitam o jednoj ili dve stvari, ako dozvoljavate. Vi ste nam rekli da je pukovnik Mrkšić bio pomalo ljut, i da je ljutito reagovao. Da li je bilo ikakvih primedbi ili pitanja o tome zbog čega se 80. motorizovana brigada uopšte nalazi na "Ovčari"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je razgovora između ovaj, potpukovnika i pukovnika u tom smislu... ali ja to govorim ovaj, sa određene vremenske distance i... sa...ovaj, pozicije da nisam neposredno učestvovao u razgovoru, i da sam se nalazio ipak na određenom rastojanju od njih.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A što se tiče razgovora između Mrkšića i Vojnovića, koliko ste vi mogli da vidite, bili ste u istoj prostoriji: Ko je bio dominantan u tom razgovoru? Da li to možete da nam kažete?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa uvek je nadređeni dominantan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li je tako bilo i u ovom slučaju?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste dobili naređenje ili instrukciju od Vojnovića da se vratite na "Ovčaru" i povučete zaštitnu jedinicu koja se tamo nalazila, kada je vama to rečeno, da li je to bilo u istoj prostoriji gde je vođen razgovor između Mrkšića i Vojnovića?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada vam se Vojnović obratio, kakvim glasom je to uradio? Da li je to bilo šapatom, glasno, vičući? Da li možete to da nam kažete?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Normalno, normalno jedno ponašanje bez... neke ovaj, posebne kvalifikacije. Vojnović je... vrlo ovako... po mojim merilima, kvalitetan starešina... Odnos između organa bezbednosti i komandanta je uvek specifičan. Mislim, tu je... uvažavanje obostrano uvek prisutno. Inače, nema saradnje i...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je bilo nekih drugih pripadnika ili pojedinaca u toj prostoriji kada ste vi i Vojnović podnosili taj izveštaj Mrkšiću?
SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Bio je podoficir o kome sam pričao. Bilo je dva do tri ovaj, naoružana policajca koji su obezbeđivali ulazak u prostoriju gde se održava sastanak. Verovatno je bilo još nekih oficira koji su napuštali praktično tu prostoriju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je vama poznato, da li je Mrkšić ostao u prostoriji, odnosno u komandi?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da je ovaj, gosp ... gospodin general Mrkšić krenuo ka izlazu, i da ga je pratio Vojnović. Vojnović se vratio po mene, a gospodin general je produžio dalje. Ne mogu da vam kažem ovaj, praktično... na suprotnu stranu sale. Da li je bilo vrata, verovatno je bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste zatim dobili na korišćenje ono vozilo, kampanjolu, da se vratite na "Ovčaru". Sada bih hteo da porazgovaramo o vašem putu nazad na "Ovčaru". Prošlo je 16 ili 15 godina, ali koliko vam je vremena bilo potrebno da se vratite na "Ovčaru" ako možete da se setite, otprilike?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa prvo, ovaj, samo selo Negoslavce je dosta dugo. Ja mislim da je dužina sela... između četiri i pet kilometara. A ovaj, vozilo se praktično sa ratnim svetlima, veoma polako u uslovima kada su putevi mogli da budu minirani. I obzirom da smo bili samo ja i vozač, vozač je pokazivao ovaj, malo panično ponašanje. Jednostavno ovaj, sporo je vozio, malo je i krivudao, i tako dalje. Ja mislim da smo putovali, iako je to četiri, pet kilometara ovaj, sigurno... skoro pola sata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste se vratili na "Ovčaru", da li ste videli tamo Vezmarovića?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Video sam Vezmarovića, video sam ovaj, ova dva oficira koji su došli kod mene. Oni su već bili napustili hangar. Bila su tu i tri vozila Pincgauer. Ona su, kada sam polazio, bila okrenuta... prema "Ovčari", a kad sam se vratio, ona su bila okrenuta nazad prema... putu za Negoslavce. I vojnici su se pripremali, odnosno vojnici, vojni policajci i oficiri su se pripremali za ukrcavanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vama je Vojnović rekao ili naredio da Vezmaroviću naredite i vojnicima koji su bili tamo da se povuku? Sada imamo situaciju gde je izgledalo da su oni već počeli da se povlače i pre nego što ste vi stigli? Da li ste ikad... da li ste se zapitali kako to da su se oni već spemali na pokret. Šta je to što ih je navelo da krenu pre nego što ste vi došli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, vi ste rekli da... ovaj, sam ja naredio ovaj, Vezmaroviću... da, da, da mi je... ovaj, Vojnović rekao da ovaj, ja naredim Vezmaroviću da se povuče. Organi bezbednosti po Pravilu Službe za rad organa bezbednosti nemaju prava da naređuju četi vojne policije. Znači, ja nisam mogao da naredim ja, ovaj, kapetanu Vezmaroviću, nego sam samo mogao da prenesem naređenje potpukovnika Vojnovića koje... koje je on trebao da izvrši. Znači, organ bezbednosti nema naredbodavnu funkciju. I to stoji decidirano u Pravilu za rad organa bezbednosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali pitanje je bilo da li ste se vi zapitali ili saznali kako to da su se vojna policija i Vezmarović već spremali za pokret, pre vašeg povratka?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam pitao, čak... ne mogu da se setim da li sam uopšte preneo naređenje ovaj, pukovnika Vojnovića, u ono vreme potpukovnika, jer je praktično on postupao u duhu onoga što sam ja trebao da mu kažem. A postojala je mogućnost da je, recimo i na neki drugi način ovaj, kapetan obavešten pre mene. Tako da posebno o tome ovaj, sa ove vremenske distance, ne bih mogao da vam se preciznije ovaj, izjasnim. Odnosno časni Sude, ne bih mogao preciznije da se... izjasnim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zbog čega niste pitali Vezmarovića: "Zašto odlazite u ovom trenutku?" Jer, u vašem odsustvu, on je bio glavni zapovednik?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Morali bi da malo ovo pitanje... jasnije u smislu... jer ja sam već rekao da je on postupao u duhu ovaj, naređenja pukovnika Vojnovića, koje sam ja trebao da mu prenesem. Nisam imao razloga da ga o tome pitam, jer on već postupa onako kako je praktično naređeno da on odradi. Možda smo čak o tome i razgovarali. Možda treba pitati njega, ali ja se stvarno ne sećam da sam u tom smislu sa njim razgovarao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi smo već čuli svedočenje o tome, pa bismo sada mogli da pređemo na druge teme. Dakle, da se pozabavimo situacijom na "Ovčari". Da li ste videli kada su Vezmarović i vojni policajci otišli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da li možete da ponovite pitanje? Ovaj zadnji deo nisam dobro čuo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli Vezmarovića i vojne policajce kako odlaze sa "Ovčare"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da. I ja sam krenuo sa njima zajedno, vozilom *Fiat Campagnola* i u to vozilo sam primio ovu dvojicu oficira koji su došli sa mnom, Vukića i Dakića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste otišli, da li je ispred hangara još uvek bilo naoružanih ljudi?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U većem broju nego kad sam prvi put došao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I opet, da li su ti pojedinci koji su se nalazili ispred hangara bili naoružani?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A što se tiče uniformi, da li ste videli uniforme tih ljudi ispred hangara?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Ja sam već jednom opisao, ovaj... kad malo... Pitali ste me kod prvog dolaska o tome. Ako hoćete, mogu da ponovim?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ali takođe ste nam rekli da je tu bilo još nekih ljudi koji su stigli, da ih je bilo više nego ranije. Samo sam hteo da pojasnimo tu novu situaciju.

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Isto što se tiče odevanja. Isto je bilo. Raznorazno... šarenilo u, u, u... uniformisanosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate, da li ste ušli u hangar tom drugom prilikom kada ste se vratili na "Ovčaru"?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nisam, jer nije bilo potrebe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko dugo ste ostali na "Ovčari" pre nego što ste otišli?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: De...desetak minuta, isto. Koliko je trajalo ukrcavanje ova dva oficira koja su došla sa mnom, možda i kraće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A gde ste se vi vratili, molim vas?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: U komandu 80. motorizovane brigade u Negoslavcima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste se vratili, da li ste razgovarali sa pukovnikom Vojnovićem?

SVEDOK VUKOSAVLJEVIĆ – ODGOVOR: Pa referisao sam mu da je zadatak ovaj, obavljen u duhu njegovog naređenja. Mislim da mu je to i Vezmarović isto... referisao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala puno.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, sada bih hteo da pređem na nove teme. Znam da nam je preostalo još četiri minuta, ali ovo je prirodno mesto da napravimo pauzu, kako za svedoka tako i za mene, pa bih zamolio Sud da sada prekinemo sa radom?

SUDIJA PARKER: U redu. Završavamo sa radom za večeras i nastavljamo sutra u 9.00 časova.

